

1000

Han Duvarları

Faruk Nafiz Çamlıbel

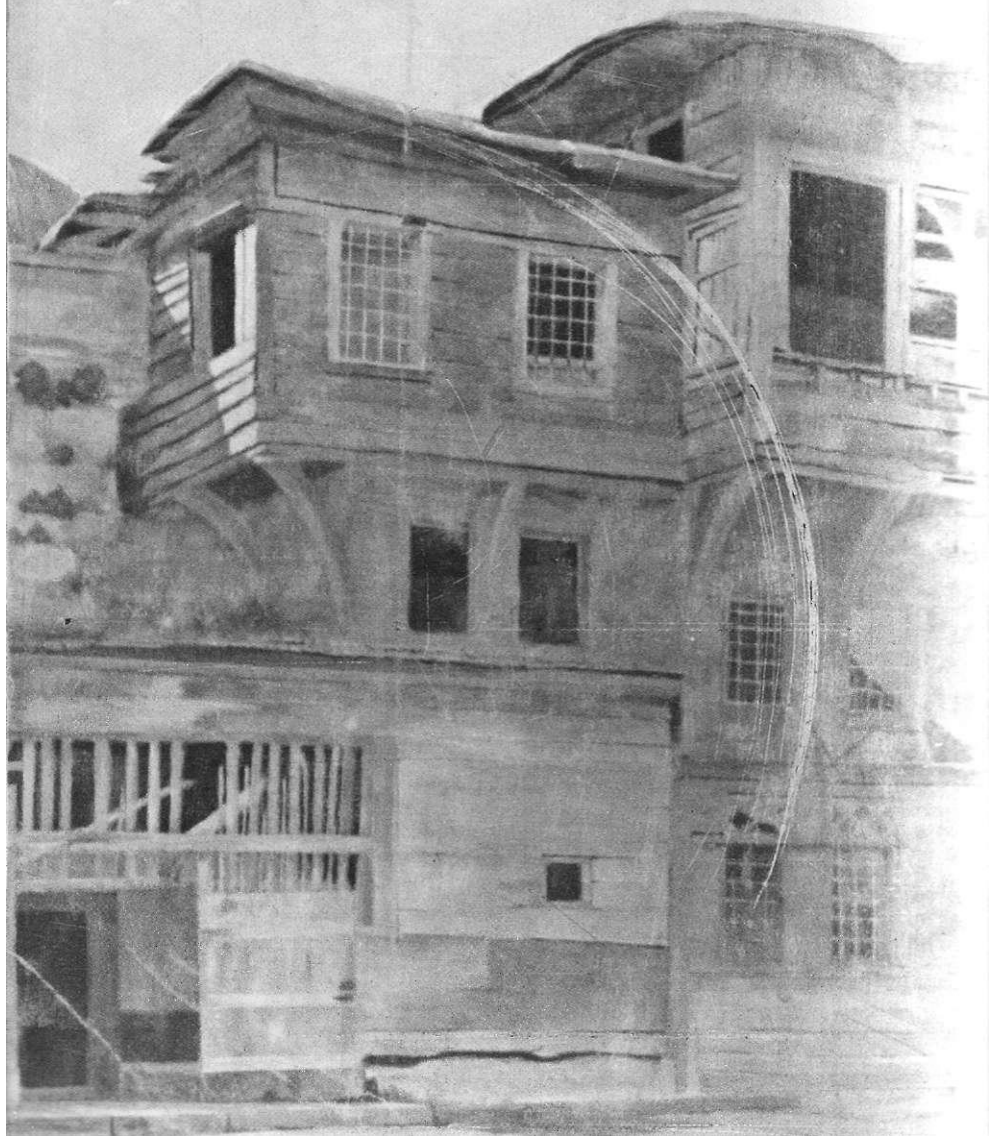
YAPITILAR VE KİTAPLARI

№ 4200

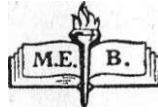
F. 51

SATIŞ VE DAĞITIM YERİ: İstanbul'da Değerli
Müdürlüğü ve illerde Millî Eğitim Bakanlığınca

Faruk Nafiz Çamlıbel

Han Duvarları

DEVLET KİTAPLARI

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

STANBUL 1969

TEMEL
ESER

3

**Milli Eçitim Bakanlı ının 16.1.1969 tarih ve 755 sayılı muçipleri.
Yayımlar ve Basılı E itim Malzemeleri Genel Müdürlü ünün
1(j.1.1969 tarih ve 01050 sayılı emirleriyle birinci deia olarak
20.000 adet basılmış tır.**

Kitaplar, insanlar arasında dü ünçe ve bilgileri, inanç ve duyguları yayan, zekâ ve kültürün, ilim ve sanatın, de er hükümlerinin dünya ölçüsünde paylaşı lmasına ve zaman içinde devamına yardım eden vasıtalar dır. Kitaplar, bir milletin kültür de erlerini dü nden bugüne taşıyan varlıklar olarak millî kültürün temel taşları ve aynı zamanda insanlı ın paylaş tı ı ilim ve fikir dünyasına açılan kapılardır.

Bu vasıflarıyla kitaplar, milletlerin ve insanlı ın zekâsına ve kültürüne büyük tesirleri bakımından medeniyetleri yayan ve tarihi yapan kuvvetlerin ba ında gelir.

Eski ça lardanberi yazılan kitapların de erleri çok de i ik olmu tur. Yazıldıkları yakın çevre ve zaman içinde bile, pek az okuyucunun ilgisini çekebilen kitaplar yanında, uzun yıllar ve hatta asırlar boyunca zevk ve istifade ile okunan ve dünya ölçüsünde ra bet gören kitaplar vardır. Bir milletin veya insanlı ın fikir ve kültür hazinesini tekil edecek kitaplar temel kitap de erini kazanır.

Kitabın e itim ve kültür bakımından de erini gözönünde tutan kalkınma plânımız, üstün

vatufla eserlerin hazırlanıp yayılmasına da özel
129 yer ayırmıştır.

1.H vi 1 ürk Yazarlarının eserleri, yeni nesil
lerin anlayacağı gibi sadeleştirilerek basılacak,
Bati Kültürünün temel eserleri dilimize çevrile-
rek yayınlanacaktır. Bu suretle ikinci Be Yıllık
Kalkınma Plânı Dönemi içinde bin ciltlik bir tem-
mel eserler kitabı vücuda getirilmesine çalışıl-
acaktır.

Böyle bir temel eserler serisinin kültür ha-
yatımıza yapacağı hizmetin de eri büyüktür.
Bir taraftan alfabe de i ikliminin ve dilde öze-
me akımının zarurî olarak nesiller arasında mey-
dana getirebilece i bo lukları doldurmak müm-
kün olacak ve böylece millî kültür mirasımızın
yeni ku aklara intikali sağlanacaktır. Di er taraf-
tan bütün insanlığın ve medeniyet dünyasının
mü terakki malı haline gelmiş olan ilim, kültür ve
sanat hazinelerinden yabancı dilleri bilmeyenler
de faydalanabileceklerdir.

Bilhassa bugünün dünyasında, çağımızın
istedi i insan ahsiyetinin tekkülü bakımından,
kitabın de eri daha çok önem kazanmıştır. İnsan-
nın tabiat karısındaki gücünün temelini tekil
eden ilim ve teknoloji gibi, insanın kendi kendi-
sini tanıması ve geli tirmesi bakımından büyük
bir kaynak olan felsefe, edebiyat ve sanat e itimi
de bir seçkinler zümresinin imtiyazı olmaktan
çıkmıştır. Millî E itim davasını sadece bir okul-
lar meselesi sayan dar görüşün ötesinde, vatan-
da e itimini her bakımdan sağlayacak bir dev

let anlayı mı, bütün batılı ülkelerde oldu u gibi, biz de benimsemi bulunuyoruz. Bu e itim, özel yayın evlerinin kendi imkân ve ölçülerine bırakılamayacak bir mul ve mâna ta ır.

Millî E itim Bakanlı mın ele aldı ı temel kitaplar yayını, millî kültür ve sanatımızın de-erlerini, ilim ve sanat dünyasının mterek hazinelerini Türk okuruna ula tırmakla, bugünkü ve yarınki nesillerin dnce ve zevk olgunlu-na katkıda bulunmu olacaktır. Her bakımdan güzel neticeler vadeden bu te ebbse fikir, sanat ve ilim adamlarımızın yardımcı olacaklarını mit ediyorum.

Memleket fikir hayatına kazandırmak iste-di imiz de erler bakımından iyi seçilmesi gereken temel kitaplar, okul renimini desteklemek ve tamamlamak, Türk Gençli inin kabiliyetlerinin geli tirilmesini ve bütün vatanda larımızın faydalanaca ı bir temel kitaplı mın te kilini hedef almaktadır.

Süleyman Demire!

BA BAKAN

Bir milleti, millet olarak ya atan ve ahsiyet sahibi kılan en esaslı unsur, millî kùltürdür. Kayna ım o milletin tarihinden, dil, din, ahlâk, san'at ve geleneklerinden alan millî kùltür, millî dayanı manın, birlik ve beraberli in temelidir.

Millî kùltür, millî uuru yaratır. Millî uurunu kaybeden milletler, teknikte ilerleseler dahi, benliklerini ve istiklâllerini koruyamazlar.

Bu sebeple, millî varlık ve istiklâlimizin temeli olan kùltürümüzü yaratan, ekil ve muhtevası ile Türk milletine ahsiyetini kazandırmı olan fikir ve san'at eserleriyle, insanlı ın mü terek malı sayılan fikir ve san'at eserlerini ça da ilim ve tekni in de erli mahsullerini aziz milletimize sunmak, millî uurumuzu daima canh ve uyanık tutmamızın ilk artıdır.

Bin Temel Eser fikri, böyle bir anlayı tan do mu tur.

Bin Temel Eser, konu ulan, ya ayan, canh Türkçe mizie hem millî kùltürümüzü yo uran dü ünçe ve duygular dünyamızı aksettirecek, hem de Batı'mın ilim, fikir ve teknik alanlarındaki görü lerini yurdumuza getirecektir.

Netice olarak. Bin Temel Eser, millî uuru besleyerek, geçmi ten kuvvet alıp gelece e yön verecek iyi vatan da , iyi insan yeti tirmede büyük yardımcı olacaktır.

İham ERIEM
Milli E itim Bakan

FAKUK NAF Z ÇAMLIBEL

ve

HAN DUVAKLARI

Faruk Nafiz, 1898 Mayısının 18. Cuma günü, İstanbul'da doğdu. Babası, eski Orman ve Maâdin Nezâreti başkâtiplerinden *Süleyman Nafiz Beyedir*. Annesi *Ruhiye Hanım*, tüccardan *İbrahim Necati Bey*'in kızıdır.

Faruk Nafiz, ilk tahsilini Bakırköy Rüşdiyesi'nde yaptı, orta tahsilini Hadîka İmreveler İdadisi'nde tamamladı. Yüksek tahsil için de bir müddet Tıp Fakültesi'ne devam etmiştir.

Daha Tıp Fakültesi'nde talebe iken nerettiği şiirleriyle dikkati çeken âir, kısa zamanda şiir ve sanat çevrelerinde tanınmış; büyük takdir ve alâka görmüştür. Onun ilk şiirleri *Peyâm-ı Edebî*'de (1913-1914), *Edebîyat-ı Umûmiye Mecmûası*'nda (1916-1919), *Yeni Mecmûa*'da (1918), *Ümîd Mecmûası*'nda (1919-1921), *Âir* (1918-1919), *Büyük Mecmua* (1919), *Nedîm* (1919) mecmualarında; Birinci Kitap, İkinci Kitap gibi isimlerle, sekiz kitap hâlinde çıkan, şiir nesir ve hikâyeye kitaplarında, (1920-1921) ve *Yarın* (1921-1922) mecmûası'nda ne rolünmuştur.

1917-1918 de *İleri Gazetesi* yazı heyetine katılan *Faruk Nafiz*, 1922 de bu gazetenin temsilcisi

www.cizgiliform.com
engine1

olarak Ankara'ya gitmi , aynı yıl, Kayseri Lisesi edebiyat muallimli ine gönderilmi tir. 1924 de Ankara Erkek Muallim Mektebi, 1925 de Ankara Kız Lisesi edebiyat muallimi olmu , ayrıca Ankara Lisesi'nde edebiyat okutmu tur. 1932 de stanbul'da Kabata Lisesi edebiyat muallimli ine nakledilen âir, bu lisedeki muallimli i sırasında ayrıca Amerikan Kız Koleji'nde yıllarca, edebiyat dersi vermi tir.

Faruk Nafiz, 1946 da Demokrat Parti'den, stanbul Millet Vekili seçilmi ve onun mebusluk hayâtı 27 Mayıs 1960 ihtilâlîne kadar devam etmi tir. Bu ihtilâlde, bütün millet vekili arkadaşlarıyla birlikte tevkif edilerek *Yassıada*'ya gönderilen âir, Haziran 1960 dan Eylül 19661'e kadar burada kalmı ve me hur Yassıada Mahkemesi sonunda suçsuz görülerek berâet etmi tir. Bu hâdiseden sonra siyâsî hayâta devam etmek istemeyen âir, sâdece Yassıada'da arkadaşlarıyla birlikte mâruz kaldı ı acı bas kılı, çok kuvvetli ve çok manâlı, satirik dörtlükler hâlinde nazmederek, vaktiyle yazdı ı *Han Duvarları* iirine mukabil, *Zindan Duvarları* adıyla, yassı bir kitap hâlinde ne retmi tir.

Ankara ve stanbul'da edebiyat muallimli i yaptı ı yıllarda Güne , Tavus, Hayat, Yedigün ve bizzat çıkardı ı Anayurd mecmualarından ba ka Ankara ve stanbul'un muhtelif mecmua ve gazetelerinde iirler, fıkralar, makale ve musahabeler ne reden *Faruk Nafiz*, yine stanbul'da Akbaba ve Karikatür gibi mizah mecmualarına *Deli Ozan* ve *Çamdeviren* takma adlarıyla mizahî ve satirik manzumeler yazmı tir.

Faruk Nafiz, iire, bir gönül iklimi olan memleketinin mahallî ve târihî atmosferine uygun, bir *a k âiri* olarak ba lamı tır: Onun ilk iirleri, stanbul'da Balkan Sava ı'nın ve Birinci Dünyâ Harbi'nin kaybedildi i, üzgün ve ümitsiz yıllardaki romantik duygular içindedir: Böyle devirlerde insanların her eyden çok, ya Allaha, ya a ka, yâhud da her ikisine sarıldı ı görülür. Devrin marazî hassasiyeti, genç insan gönüllerini a k ürperi lerine daha kuvvetle sürükler.

1918'lerden 1930'lara kadar olan zaman içinde edebiyatımızın yegâne kudretli *a k âiri* öhretiyle tanınan ve iirleri o zamanın genç kız ve genç erkek defterlerine ihtimamla yazılan *Faruk Nafiz'in* bu barısında *Türkçe'yi* güzel kullanı mın te'sîri çok büyüktür. O kadar ki *Faruk Nafiz*, meselâ, *aruz'la* söyledi i iirlerde bu vezni bir *Türk aruzu* haline koyan *Muallim Nâcî*, *Tevfik Fikret*, *Mehmed Akif*, *Ahmed Hâ im* ve *Yahya Kemal* serisinin son usta âiridir.

Onun iiri, bilhassa bu meziyeti bakımından, üstad âir *Yahya Kemal* tarafından takdir edilmi ve:

*Bir lübbüdür cihanda elezz % lezâizin,
Her mısra % güzidesi Faruk Nafiz'in.*

gibi, *Yahya Kemal'in*, her âir için kolay söyleyemeyece i bir iltifatla de erlendirilmi tir.

Yıllar ilerledikçe, *a k airli i* esas vasfını kaybetmemekle beraber; *Faruk Nafiz'in*, iire daha ba ka duygu ve dü ünceleri getirdi i de olmu tur: Fakirlerin ve muztariplerin derd orta ı olmak; yeni

güre eski iirden bâzı asil çizgiler aksettirmek; ilhamını *Ktsas ı Enbiyâ*'dan alan, yeni duygu ve dü ünce iirleri söylemek; iire, ince, stanbul peyzajları i -lemek v.b. gibi türlü ilhamlar, teessürler; duygular, dü ünceler, bu iirlere dikkate de er bir *çe itlilik* vermi tir.

Fakat *Faruk Nafiz'in* bir de *memleket airli i* devresi vardır:

âir, çocukluk ve gençlik hayâtını ya adı ı *Balkan Harbi, Birinci Dünya Harbi* ve *stiklâl Sava ı* yıllarında, *çe itli yurd felâket* ve ıztırapları içinde büyümü tü. 1922 de *leri Gazetesi* muharriri olarak Anadolu'ya geçmi , bir müddet Ankara'da kaldıktan sonra, edebiyat muallimi olarak, *Ulukı la yoluyla*, Kayseri'ye gitmi ti. *Faruk Nafiz'in* Anadolu'yu içinden tanınmasına fırsat veren bu yolculuk, 1928 de daha geni bir imkânla tamamlanmı tı: Devrin Maârif Vekili *Mustafa Necati'nin* riyasetindeki *ark Vilâyetlerini Tedkik Heyeti'nde* bulunan âir, bu heyetle Sivas, Erzincan, Gümü hane, Tırabzon, Erzurum il -lerimizi görmü ve dönü te Kastamonu'yu tanımak fırsatını bulmu tu. O târihlerde bir *stanbul âiri* için çok mühim ve çok yeni olan bu *çe it vatan içi seyahatleri*, *Faruk Nafiz'in* edebî hayâtında dönüm noktası olmu tu: Bu devirde, âirin sanatında bir *memleket edebiyatı* vücûda getirme ideali yer tutar.

Faruk Nafiz, bu idealin ilk aheserini *Han Duvarları* adlı, büyük iiriyle vermi tir. *Han Duvarlarından* ba ka, *Kızıl Saçlar* gibi ve mühim bir kısmı *Hayat Mecmûası*'nda (1926 1928) çıkan *Çoban Çemesi*, *Sanat*, *Yolcu ile Arabacı*, *Çankaya*, *Kız Husyeni Vurdular*, *Memleket Türküleri*, *Da lar*, *Ay e Sana*,

Ali, AUaha Ismarladık, Bugün Yoldan Geçenler v.b. gibi manzumeleri, hep bu idealin ve bu yurd intibâ larının iirleridir¹.

Bu iirlerin bir kısmı da *vezin, ekil, dil ve söyleyi* bakımından, Türk halk iirinin lezzetini tattırır. *Memleket iirler* söylemek, *Faruk Nafiz* için, Anadolu'yu birçok cepheleriyle içinden tanımını oluştuktan do an bir anlayı tır. âir, bu arada, Türk iirinin, umumiyetle, Türk edebiyatının o devirde nasıl bir yol takip etmesi lâzım geldi ini, sa lam bir görü le, dü ünür. Onun *Sanat* isimli iirinde, bizzat yapmaya çalı tı ı bu *memleket edebiyâtı'mn* bir fel-sefesi vardır. Bu manzumede egzotik veya kozmopolit sanat zevkiyle yerli ve millî sanat anlayı ı ustalık-la kar ıla tırılır ve âir, sebebini de belirterek bu, ikinci sanatı tercih eder:

*Ba ka san'at bilmeyiz, önümüzde dururken,
Söylenmemi bir masal gibi Anadolu'muz.
Arkada , biz bu yolda türküTer tuttururken,
Sana u urlar olsun, ayrılıyor yolumuz!*

Ancak *Memleket Edebiyatı* yapmak, *Faruk Nafiz* için, o yıllarda üzerinden geçen fırtınalarla sar-sılımlı , fakirle mi , muhtarip Anadolu'nun bu hâlin-den istifâde eden bir *gösteri yapmak'tan* ve her tür-lü siyâsî maksatlarla yabancı ideolojilerden uzak, *samîmi* bir harekettir. Bunun içindir ki âir, Anadolu'nun ıztırâbına yerinde ve kuvvetli çizgilerle temas

¹ âirin, *Kayseri'de yazmaya başladığı ve ya mur duası* gibi yerli ve iirli parçalarla süslü, manzum, *Canavar piyesi* de aynı *memleket edebiyatı* eserlerindedir.

etmekle beraber, daha çok, o peri an haliyle bile güzel ve sevimli bir vatanda ya ayan halkımızın incelik ve üstünlüklerini gösteren, *iyi ruhlu bir edebiyat* meydana getirmi tir. Yine bunun içindir ki *Faruk Nafiz'in* bu tarz iirlerinde dört asır evvelki saz âiri *Karaca O lan'm* iirlerini besleyen, yurd güzellerine ve yurd güzelliklerine âit, yerli çizgiler görülür:

Ya kandillerinin ve türlü bakımsızlıkların isleri ile kararmı *han duvarları'nâa birer âyet gibi* ı ılda-yan *â ik tarzı* iirler; *fidan* veya *sö üd boylu* köy kızları; topra a diz vuru ları *içimizi kımuldatan*, da gibi Türk zeybekleri bunlar arasındadır. Bu iirlerde, tekerleklerinde *memleketin inledi i* duyulan, emek dar *ka nılarda ku uçmaz yollardan* pervasız akıp giden, kızıl saçlı, köy kızları da vardır; bir yerden bir yere durmaksızın yolcu ta ıyan ve ömürleri yollarda geçen arabacıların duyguları da...

Kısaca, bu iirlerde görülen, o zaman için *yeni dünyâ* büyük romancı *Re ad Nuri'nin Anadolu sahaneleriyle* süslü romanlarında oldu u gibi, yalnız zekâlarında, tecrübe, tevazu' ve irfanlarında de il, ız tıraplarında da bir incelik ve sevimlilik bulunan, sıcak ve asîl bir milletin dünyasıdır.

•

Han Duvarları kitabı, *Faruk Nafiz'in* iirde *Memleket Edebiyatı* yapmak istedi i yıllarda söylenmi iirleriyle tertiplenmi tir. Bu kitaba, âirin daha ba ka zamanlarda, *hece* ile ve *aruz'la* söyledi i daha ba ka iirler de alınmı tır. Fakat bu iirleri okuyanlar, onlarda yine bir memleket âiri'nin hususiyetlerini

bulacaklardır. Esasen, *Faruk Nafiz'in* san'atında çok mühim bir vasıf, onun gürlüğünün ne Do u ne de Batı edebiyatlarının özentisinde olmayan yerlili idir.

Aynı gürlükte, okuyucu, sâde, temiz ve ahenkli bir *Türkçe'nin* zevkini duyacaktır. Asrımız Türkçe sini çok iyi kullanan, ve Türk milletinin meydana getirdi i dile uurla sâdik kalan *Faruk Nafiz*, kendi ça mın iir Türkçesine:

*Hangi sözlerle ninem gönlünü açmı sa bana,
Ben o sözlerle gönül vermedeyim sevgilime.
Sözlerim ninni kadar duygulu olmak yara ır,
Ba lıdır çünkü dilim gönlüme, gönlüm dilime.*

kıt'asmda belirtti i gibi, bir *gönül dili* verme e muvaffak olan âirlerdendir.

•

Eserleri:

Faruk Nafiz'in belliba lı eserleri, iir kitapları ile, manzum ve mensur tiyatrolardır. âirin, ayrıca roman ve mizah vadisinde yazılmı ve kitap hâlinde ne rolunmu eserleri de vardır:

iir Kitapları: *arkın Sultanları* (1918), *Gö-nülden Gönüle* (1919), *Dinle Neyden* (1919), *Çoban Çe mesi* (1926), *Suda Halkalar* (1928), *Bir ömür Böyle Geçti* (seçme iirler, 1933, 4 defa basılmı tır.), *Elimle Seçtiklerim* (1934), *Akarsu* (1936, 1940), *Tatlı Sert* (mizahî iirler, 1938), *Akıncı Türküleri* (1938, 1939), *Heyecan ve Sükûn* (seçilmi iirler,

VIII

1959), *Zindan Duvarları* (Yassıda iirleri, 1967), *Han Duvarları* (1969).

Tiyatro Eserleri: Canavar (Manzum piyes, 1925, 1965), *Akın* (Manzum piyes, 1932, 1965), *Öz yurt* (Manzum piyes, 1932, 1965), *Kahraman* (Manzum piyes, 1933, 1965), *Yayla Kartalı* (1945), *Dev Aynası* (Henüz ne rolunmamı tır. âirin bundan ba ka tik *Göz A rısı* isimli, bir piyes adaptasyonu vardır.

Mektep Temsilleri: Bir Demette Be Çiçek (1933), *Yangın* (1933).

Roman: Yıldız Ya muru (1936).

Nihad Sami BAN ARLI

M E M L E K E T I I R L E R I

HAN DUVARLARI

Ya ız atlar ki nedi, me in kırbaç sakladı,
Bir dakika araba yerinde durakladı.
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar..
Gidiyordum, gurbeti gönlümle duya duya,
Ulukı la yolundan Orta Anadolu'ya
İlk sevgiye benzijen ilk acı, ilk ayrılık!
Yüre imin yaktı ı ate le hava ılık,
Gök sarı, toprak san, çıplak a açlar san...

www.cizgiliforum.com
engine1

Arkada zincirlenen yüksek Toros da lan,
önde uzun bir kı n soldurdu u etekler,
Sonra dönen, dönerken inliyen tekerlekler...
Ellerim takılırken rüzgârların saçma
Asıldı arabamız bir da n yamacına.
Her tarafta yükseklik, her tarafta ıssızlık,
Yalnız arabacının duda ında bir ıslık!
Bu ıslıkla uzayan, dönen, kıvrılan yollar,
Uykuya varmı gibi görünen yılan yollar
Ba nı kaldırarak bo lu u dinliyordu,
Gökler bulutlanıyor, rüzgâr serinliyordu.
Serpilmeye ba ladı bir ya mur ince ince,
Son yoku noktasından düzlü e çevrilince
Nihayetsiz bir ova a arttı benzimizi,
Yollar bir erit gibi ufka ba ladı bizi.
Gurbet beni muttasıl çekiyordu kendine,
Yol, hep yol, dâima yol... Bitmiyor düzlük yine.
Ne civarda bir köy var, ne bir evin hayâli,
Sonun ademdir diyor insana yolun hâli.
Arasıra geçiyor bir atlı, iki yayan,
Bozuk düzen ta lann üstünde tıkırdayan
Tekerlekler yollara bir eyler anlatıyor,
Uzun yollar bu sestem silkinerek yatıyor...
Kendimi kaptırarak tekerle in sesine
Uzanmı ım, kalmı ım yaylının iltesine.

Bir sarsıntı... Uyandım uzun süren uykudan,
Geçiyordu araba yola benzer bir sudan.
Kar ıda hisar gibi Ni de yükseliyordu,
Sa taraftan çingirak sesleri geliyordu:
A ır a ır önümden geçti deve kervanı,
Bir kenarda göründü beldenin vîran hanı.

Alaca bir karanlık sarmadayken her yeri
Atlarımız çözüldü, girdik handan içeri.
Bir deva bulmak için ba rındaki yaraya
Toplanmı tı garipler imdi kervansaraya.
Bir noktada birle mi vatanın dört buca ı,
Gurbet çeken gönüller ku atmı tı oca ı.
Bir parıltı gördü mü gözler hemen dalıyor,
Gö üsler çekilerek nefesler daralıyor,
İ esi is ba lamı bir lâmbanın ı ı ı,
Her yüze çiziyordu bir hü zün kır ı ı ı.
Gitgide birer âyet gibi derinle tiler
Yüzlerdeki çizgiler, gözlerdeki çizgiler...
Yata ımın yanında esmer bir duvar vardı,
Üstünde yazılarla hatlar kar ı m ı lardı:
Fânî bir iz bırakm ı burda yatm ı sa kimler,
Aygın baygın manîler, açık saçık resimler...

Uykuya varmak için bu hazîn günde, erken,
Kapanmayan gözlerim duvarlarda gezerken
Birdenbire kıpkızıl bir kaç satırla yandı,
Bu dört mısra de ildi, sanki dört damla kand
Ben garip çizgilerle u ra ırken ba ba a
Raslamı tım duvarda bir âir arkada a:

*On yıl var ayrım Kınada 'ndan
Baba oca ndan, yar kuca ndan
Bir çiçek dermeden sevgi ba ndan
Huduttan hududa, atılmı m ben*

Altında da bir târih: Sekiz mart otuz yedi..
Gözüm imza yerinde ba ka bir ad görmedi.
Artık bahtın açıktır, uzun etme, arkada !

Ne hudut kaldı bugün, ne askerlik, ne sava ;
Araya gitti diye içlenme baharına,
Huduttan götürdü ün an yeti ir yârına!..
Ertesi gün ba ladı gün do madan yolculuk,
So uk bir mart sabahı... Buz tutuyor her soluk.
Ufku tutu turmadan fecrin ilk alevleri
Arkamızda kalıyor ehrin kenar evleri.
Bulutların ardında gün yanmadan sönüyor,
Höyükler bir da gibi uzaktan görünüyor..
Yanımızdan geçiyor a ır a ır kervanlar,
Bir derebeyi gibi kurulmu eski hanlar.
Biz bu sonsuz yollarda varıyoruz, gitgide,
ki da ortasında bo ulan bir geçide.
Sıkı bir poyraz beni titretirken içimden
Geçidi atlayınca a ırdım sevincimden:
Ardımda kalan yerler anla ırken baharla,
Önümdeki arazê örtülü imdi karla.
Bu geçit sanki yazdan kı ı ayırıyordu,
Burada son fırtına son dalı kırıyordu.
Yaylımız tüketirken yollan aynı hızla
Savrulmaya ba ladı karlar etrafımızda.
Karlar etrafı beyaz bir karanlı a gömdü,
Kar de il, gök yüzünden ya an beyaz ölümdü..
Gönlümde can verirken köye varmak emeli
Arabacı haykırdı: " te Araplı Beli!"
Tanrı yardımcı olsun gayrı yolda kalana,
Biz menzile vararak atlan çektik hana.

Bizden evvel buraya inen üç dört arkada
Kurmu tular tutu an oca a kar ı ba da .
Çıtırdayan çalılar dört cana can katıyor,
Kimi haydut, kimi kurt masalı anlatıyor...

Gözlerime çökerken a ır uyku sisleri
Çiçekliyor duvarı oca ın akisleri.
Bu akisle duvarda çizgiler beliriyor,
Kalbime ate gibi u satırlar giriyor:

*Gönlümü çekse de yârin hayâli
A maya kudretim yetmez cibâli
Yolcuym bir kuru yaprak misâli
Rüzgârın önüne katılmı ın ben*

Sabahleyin gök yüzü parlak, ufuk açtı,
Güne li bir havada yaylımız yola çıktı...
Bu gurbetten gurbete giden yolun üstünde
Ben üç mevsim de i mi görüyordum üç günde.
Uzun bir yolculuktan sonra Incesu'daydık,
Bir handa, yorgun argın, tatlı bir uykudaydık.

Gün do arken bir ölüm rü'yâsiyle uyandım,
Ba ucumda gördü üm u satırlarla yandım!

*Garibim, nâmıma Kerem diyorlar
Aslı'mı el almı harem diyorlar
Hastayım derdime verem diyorlar
Mara li eyho lu Satılmı ın ben*

Bir kitabe kokusu duyuluyor yazında,
Korkarım, yaya kaldın bu gurbet çıkmazında.
Ey Mara li eyho lu, evliyalar ada ı!
Bahtına lanet olsun a madmsa bu da ı.
Az de ildir, varmadan senin gibi yurduna,
Post verenler yabanın hayduduna, kurduna!...
Arabamız tutarken Erciye 'in yolunu:

"Hancı, dedim, bildin mi Mara h eyho lu nu
Gözleri uzun uzun burkuûu kaldı bende,
Dedi:

— Hana sa indi, ölü çıktı geçende!

Ya aran gözlerimde her ey artık de i ti,
Bizim garip eyho lu buradan geçmemi ti...
Gönlümü Mara h'nım yaktı kara haberi.

Aradan yıllar geçti, i te o günden beri
Ne zaman yolda bir han raslasam irkilirim.
Çünkü sizde gizlenen dertleri ben bilirim,
Ey köyleri hududa ba layan yaşlı yollar,
Dönmeyen yolculara a layan yaşlı yollar!
Ey garip çizgilerle dolu han duvarları,
Ey hanların gönlümü sızlatan duvarları...

SAN'AT

Yalnız senin gezdi in bahçede açmaz çiçek,
Bizim diyarımız da binbir bahân saklar!
Kolumuzdan tutarak sen istersen bizi çek,
incinir düz caddede da da gezen ayaklar.

Sen kubbesinde ince bir mozayik arar da
Gezersin kırk asırlık bir mabedin içini,
Bizi sarar bir sülüs yazı görsek duvarda,
Bize heyecan verir bir parça ye il çini...

Sen raksına dalarken için titrer derinden
Çiçekli bir sahnede bir beyaz kelebe in,
Bizim de kalbimizi kımıldatır yerinden
Topra a diz vuru u da gibi zeybe in.

Fırtınayı andıran orkestra sesleri
Bir ürperi getirir senin sinirlerine,
İstirap çekenlerin acıklı nefesleri
Bizde geçer en hazin bir mûsikî yerine!

Sen anlayan bir gözle süzersin uzun uzun
Yabancı bir ehirdede bir kadın heykelini,
Biz duyarız en büyük zevkini ruhumuzun
Görünce bir köylünün kıvrılmayan belini...

Ba ka san'at bilmeyiz, kar ımızda dururken
Yazılmamı bir destan gibi Anadolu'muz.
Arkada , biz bu yolda türküler tuttururken
Sana u urlar olsun... Ayrılıyor yolumuz!

KIZIL SAÇLAR

önce baygın bir iniltiydi yamaçtan duyulan.
Sonra bir gölge belirmi ti ku uçmaz yoldan:
Asya'nın titreterek ba n yanık topra nı
Geliyor, baktım, uzaktan sökülen bir ka nı.
" nleyen, memleketimdir bu tekerlekte!" dedim;
"Hangi bir köylü bu ka nıyla sürünmekte?" de-
dim.

Canlı bir yüz bana yakla tı, mehabetle dolu;
Kim bu? Nerden bu geli ? Hangi yolun yolcusu
bu?...

Bu gelen, bir yuvasız ku gibi pervasızdı;
Bu gelen köylü, sesinden tanıdım, bir kızdı.

Sanki vurmu da onun bir kara sevda ba ına,
Kahramanlar gibi yalnız çıkıyor da ba ına,
Ne uzun yol yürümü hâli, ne yorgunluk izi...
Saçının rengi bakırdandı, bakırdan derisi.

Yakla ırken bu bakır tenli güzel, kıvrılarak,
Karlı gönlümde güne gördü kızıl bir yaprak.
Bir kızıl gün do uyor sandım o ba tan yarma;
Gözlerim yandı dokundukça kızıl saçlarına.

Öyle bir kor gibi kızgındı ki korkuttu beni;
Dökülürken saçı, kıpkırmızı, kan tuttu beni.
Anladım ben, neye her ruha tekindir denemez;
Neye bir ku gibi her saçta gönül dinlenemez!

Anladım ben ki dokunmaz sana a yarın eli...
Gönlümün sarmak için yandı ı binbir güzeli
O tutu mu ba m en sonra unutturdu bana;
Gözlerim görmüyor etrafı, güne vurdu bana!

- Ka nı kayboldu. Güne battı. Bir ishak sesi var.
Kız uzakla tı. Fakat bende o ba dönmesi var.

www.cizgiliforum.com
engine1

YOLCU İLE ARABACI

— Gurbet ademden kara, hasret ölümden acı,
Ne zaman tükenecek bu yollar, arabacı?

— Henüz bana "Yolunun sonu budur!" den-
medi,
Ben ömrümü harcadım, bu yollar tükenmedi.

— Atlan hızlı sür ki köye pek geç varmasın,
Ni anlığın gözleri yollarda kararmasın.

— Dü tü üm yollar gibi sonsuzdur benim tasam,
Bekleyenim olsa da razıyım kavu masam...

— Bir kere görse gözüm köyün aydınlı ını
Kül ba lar içerimde bu kızıl kor yı ını.
— Senin de yolun biter, diner gözünde ya lar,
Benim u ursuz yolum bitti i yerde ba lar!

ÇOBAN ÇE MES

Derinden derine ırmaklar a lar,
Uzaktan uza a çoban çe mesi.
Ey suyun sesinden anlayan ba lar,
Ne söyler u da a çoban çe mesi?

"Gönlünü îrîn'in a kı sarınca
"Yol almı hayâtın ufuklarınca,
"O hızla da ları Ferhat yarınca
"Ba lamı akma a çoban çe mesi..."

O zaman ba ından a kındı derdi,
Mermeri oyardı, ta ı delerdi.
Kaç yanık yolcuya so uk su verdi,
De di kaç duda a çoban çe mesi!

Vefasız Aslı'ya yol gösteren bu,
Kerem'in sazına cevap veren bu,
Kuruyan gözlere ya gönderen bu...
Sızmadı topra a çoban çe mesi.

Leylâ gelin oldu, Mecnun mezarda,
Bir susuz yolcu yok imdi da larda.
Ate ten kızaran bir gül arar da
Gezer ba dan ba a çoban çe mesi.

Ne âir ya döker, ne â ik a lar,
Târihe karı tı eski sevdalar:
Beyhude seslenir, beyhude ça lar
Bir sola, bir sa a çoban çe mesi!...

AL

Namluna dayanır, yola dalarsın,
Duru un, bakı n yaman, be Ali!
Bo una teti i ne kurcalarsın?
Var daha ate e zaman, be Ali!

Yılanmı bir çınar pusuluk yerin,
Nerdeyse gelecek beklediklerin.
Var iki atımlık canı kederin,
Desene i leri duman, be Ali?

Onu sen büyüt de sö üt boyunca
Kendini ellere versin o gonca!
Sözüme kanmadın bunu duyunca,
Gönlündü gözünü yuman, be Ali!

... Geldiler beklenen çiftler ormana,
Duruyor iki genç, ne ho , yanyana.
Bir kur un kadına, bir de çobana,
Çınlasın yıllarca orman, be Ali!

Görünce uzanmı yâr kuca ına,
Boynunu dolamı zülfü ba ına,
Kur unu kahpeye ataca ına
Kendine çevirdin... Aman, be Ali!

AT

Bin gemle ba lanan ya ız at âha kalkıyor,
Gittikçe yükselen ba ı Allâha kalkıyor!

Son macerayı dinlememi varsa anlatın;
Râm etmek isteyenler o ma rur, asıl atm.

Beyhudedir, her uzvuna bir halka bulsa da;
Bo tur köpüklü a zına gemler vurulsa da...

Co tukça böyle sel gibi ba rında hisleri
Bir gün ba ında kalmayacaktır seyisleri!

Son anlı macerasını târihe anlatın:
Zincir içinde ba lı duran kahraman atıu

Gittikçe yükselen ba ı Allâha kalkıyor;
Asrın ba e di sandı ı at âha kalkıyor!

1919

TAÇ GIYEN MÎLLET

Binbir geçit a tın ki, Sırat'dan daha ince
Bir kerre fakat menzil i maksûda erince
Devrildi vurulmu gibi hakanlar, önünde;
Çıktın kanının hakkı olan tahta o günde..
Hicranları kalbinde birikmi senelerle
Girdin yeni b r devre, metin an'anelerle.
Târîh, ezelf ânma destan yaza dursun,
Bayram yaratır yaşlı göllerde cülusun!
Cevherlerinin farkı yok alınıdaki terden;

www.cizgiliforum.com
engine1

Tahtın daha kıymetli, emîn ol ki, zaferden!
Hakkın bu senin, sen ki bütün ân ü erefsin
Çeksin neye bir ba kasının hükmünü nefsin?

Hakkın bu senin; yoksa bu gün yâdel olurdu,
ahlanmasa, kurtarmasa azmin Anayurd'u...
Mademki bugün dü manı sen sürdün atınla,
Hakkın ya amak ha re kadar saltanatınla!...

FÂT H'E KAS DE

Fethin 500 üncü yılında

... Enginlere at sürdü ün ak amdı kenardan.
Kalyonları emrinle yürüttün karalardan;
Çılgın Bo az'm ta la kilitlendi i günde
Zincirlere vurdun deli deryayı önünde;
Açtın yeniden mucizeler devrine cedvel...
Sânî i Muhammed misin, ey Fâtih i evvel?

Târih, o devirler devirip gelmi olan pîr,
Görmü se de devler devi binlerce cihangir,

Der hâtır eder bir seni "Fâtih" denilince;
Bir sen bu cihan fâtihi be kıt'a dilince...
Zaptetti in iklime havârî gibi girdin;
Dünyâya o gün sen medenî fethi getirdin!

Çöktüyse hücumunla birer da gibi sedler,
Çi nenmedi at nalları altında cesedler;
Allâha kavu tuysa ezan sesleri yerden
Bir gün bile eksilmedi çanlar kulelerden;
Bir köhne ça m hükmüne son verdi in anda
Hükmünle senin bir yeni ça do du cihanda

Fethetmedin stanbul'u yalnız bu seferle,
Serhaddini tuttun vatanın aynı zaferle,
Tuttun ve muhafız gibi durdun ba ucunda;
Fâtih kılıcın kabzası hâlâ avucunda!
Ruhun be asır sonra vücûdun gibi canlı;
Hâlâ kır at üstünde ya ız bir delikanlı!

1953

MEHMETÇIK'E KASIDE

Ey milletimin lâhzada halketti i ordu!
Baktın ki bütün bir vatan elden gidiyordu,

Bo dun co arak dü manının gayzını kanda
Derler ki, esaret denilen halka cihanda

Bir geçti mi hür boyna, asırlar kıramazmı
Bir secde eden, bir daha ba kaldıramazmı

Ancak sen o zinciri söküp kırmayı bildin;
Cicikten geni alınla ne taptın, ne e ildin

Dünyâ seni sehpâyâ çekerken gözü ba lı;
Ma lûbu o gün gördü cihan gaalib edalı...

Bir ta tı, fakat, benli in en sonra kabından
Sarsıldı cihan kükremi arslan gazabından.

Çarpı tın ölümlerle, bo u tun heyecanla;
İldin kara gözlerden akan ya ları kanla!

Memnun kapanır gözlerim ölsem de vatand;
Mademki cihan ne 'eli, mademki bu anda

Seyretmede bir kaafile Türk ordularından
arkın ebedî fecrini zmir sularından!

1922

AY E SANA

Saklıyor içinde yüzen hayâli
Ne zaman gözlerin ya lansa, Ay e!
Diyemem boynuna olsun vebali
Sevdi in o güzel çobansa, Ay e!

Gönlünü yorarak bütün bütüne
Benzedin sararmı yaban gülüne.
Güvenme sana andıçtı i güne,
Ya bütün sözleri yalansa, Ay e?

Canına karı mak istiyor cam
Kim görse bu güne ba lı çobanı.
Günyüzlü Zeyneb'in çekildi kanı,
Göz ya ı döküyor Kezban'sa, Ay e.

Çobanın bir kızıl yele saçları,
Ate tir, alınmaz ele saçları,
Ah hele saçları, hele saçları...
Yakar parma ına dolansa, Ay e!

Ay e, kaç çobandan, tehlikelidir,
Kendini ate e atan delidir.
Ku lara emniyet etmemelidir.
Bulu tu unuz yer ormansa, Ay e!

O ne, birdenbire kar ımda soldun,
Bir anda bo aldm, bir anda doldun?
Yoksa, dün çocukken, ana mı oldun >
Yanarım kederin bundansa, Ay e!

SOFRA

Ufku bir fırçada hasbahçeye döndürdü bahar,
Erguvan göklerin altında sular leylâkî...
Mevsimin çizdi i cennette bir ıssızlık var:
Bir benim bahçede, bir pîr i mugan, bir sâkî.

Dalarım, görmedi im yüzlere hayran, oturup,
Uhrevî âlemi etrafıma toplar bu gurup;
Nice devletlilerin ruhuna elpençe durup
Nice bir hâtıradan bahsederim, âfâkî.

Can atar bahçeye mihmanlarım ak am ezanı
Gelecek sormaya nerdeyse Kerem, Aslıhan'ı
Gelecek soframa avdette Mohaç kahramanı,
Nevhalar dinletecek mersiyesinden Bakî.

1942

www.cizgiliform.com
engine1

YENI KEREM

Gerçek mi, yalan mı duydu um haber
Baharla, dediler, köye dönmü ün.
Kucakta çıkmı tın yola bir seher,
Sılaya bir ak am yaya dönmü ün...

Bembeyaz teninde tüterdi yer yer
Daha dün anandan emdi in sütler,
Geli mi görünce seni bu sefer
Dedim ki: Bir içim suya dönmü ün!

Zamba ın toziyle çizilmi ka ın,
Dersini ceylândan almı bakı ın,
Sevinci akıyor sende her ku un...
Kısrakla boy ölçen taya dönmü ün

Açılsan hasretin denizlerine
Varamaz, sevdi im, su dizlerine...
Dökülmü saçların omuzlarına,
Bulutla örtülen aya dönmü ün.

Kırılıp dökülen ça dasın nazdan,
A kı ö renmene yıl var en azdan,
Bana varmak için verdi in sözden
Ben de anlamadım, niye dönmü ün

1935

KOLSUZ

Sa kolu kesilmi omuz ba ndan,
Dev adımlariyle bir yolcu gitti:
Solunda bir kılıç gibi sallanan
Tek kolu anlattı, bu bir yi itti.

Bir da dı, gölgesi kararttı yolu,
Ardınca yürürken, içim yas dolu,
Canlandı gözümde kesilmi kolu,
Sınırdı dü manı gö sünden itti.

EBEDİYYET YOLUNDA

Fecre benzetti i bayrakla kefenlenmi Ata,
Çıktı bir kor gibi mermer kapısından sarayın;
Gönlümüz, bayra ı ö rendi i günden beri tâ,
Duymamı tır bu kadar hüznünü yıldızla ayın.

Gidiyor, gizliyerek sır gibi bizden sesini,
Çıkıyor, ilk olarak, bir yola Ba bu , bizsiz;
Biz ki dünyâda bırakmazdık onun gölgesini,
Bu ne hicranlı seferdir ki beraber de iliz!

Sen ki Gayyâ'ya dü en bir nice milyon Türkün
Deh etinden sararırken yüzü yaprak yaprak,
Onu bir anda çevirmi tin ölümden daha dün,
Tunç elin, yalçın irâdenle, kolundan tutarak...

Ve bugün bir nice milyon geliyor bir yere de
Ebedî yolculu undan seni döndürmek için,
—Seni hicranlı yolundan alıkoymak nerede? —
Gücü ancak yetiyor kabrine yüz sürmek için!

1938

FERHAT

Ta kesilsem duramam, da ların ötesinde
Kanı kalbimde çarpan bir kadın gel desin de!
Ben batıya ko arken, kulaklarım sesinde,
Rüzgâr gö üs geçirir, dere ça lar yolumda.

Yaydan kopan ok gibi kanat açtım derine,
Kapanmak istiyorum bu hızla dizlerine...
Delmek için nefesim yetti külünk yerine,
Birer küme buluttu sırada la* yolumda.

Akdeniz'in dalgası gönlüm kadar ta madı,
Hey ne da sın ki, dalgam zirvene yakla madı!
Bin geçit a tı gönlüm, bir kalbini a madı,
Geçti im da lar bugün, bana a lar yolumda.

YE IL KÖ E

Köy camii. Me ruta. Muvakkit yeri. Meydan.
Meydanda köyün çe mesi. Kestane. Çınar. Çam.
Çay, nargile: Mermerde tüten çifte buhurdan...
Gönlümle gözüm tütsülenir böyle her ak am.

Seccadeyi sermi Bo az' ın bir tarafında,
Dar bekler ezan vaktini birkaç mütekaaaid.
Kalmı gibi yıllarca kütüphane rafında,
Yüzler, yazılar, manzaralar, hep düne âid.

Rüzgâr o sihirbaz ki temas etti i anda
En taze ekiller bile efsanele irler;
Bir dem sürerim dört asır evvelki cihanda:
Hep eski hayâl, eski edâ, eski iirler...

Herkes beni çepçevre sarar her gün o yerde,
Bir yolcusu gelmi gibi kervanla Yemen'denü
Az çok seçilirken ehîr üç fersah ilerde,
Hasretle sorarlar yine stanbul'u benden

1948

www.cizgiliforum.com
engine1

DENİZLE KONU AN ADAM

Silmek istersem içimden ne zaman bir sızıyı
Açıyor koynunu karde gibi kar ımda kıyı.

Bir nefes geçti mi inlerse nasıl bin yaprak,
Rüzgâr estikçe sulardan sayısız ses duyarım:
"Kime benzer benim Atlas Denizi nden koparak
"Seni tâ Marmara ufkunda bulan dalgalarım?

"Kim o Cengiz, ki cihangir olarak yoktur e i;
"Kim o Fâtih, ki dayanımı kılıcın kabzasına,

"Do du undan beri Tanrıyle boy ölçen güne E
"Geçirir mi ferinin tu gibi altın tasına?

"Kim o Kayser, kieref karde idir bunlarla?
"Çarmihından sana bir put çıkaran îsâ kim?
"Kim o dâhî, ki onun yaptı ı kaanunlarla
"Yedi kat gökteki yıldızlara oldun hâkim?...

"Kahramanlar zaferin sırrını benden duydu,
"Benden örendi gönüller sevilip sevmesini;
"Sularım co mamı olsaydı hayât uykuydu,
"Fırçalar rengini bulmazdı ve teller sesini!"

Da ılır ehre dönerken sise benzer kederim,
Sanırım, yükseliyor ba lann üstünde kafam;
Ve müsâvî mi tutar kendini herkesle, derim,
Böyle karde çe denizlerle konu mu bir adam?...

SINA'YA NEN NUR

• Güçtür hatırlamak sana ram oldu um demi,
(Ey her bakı ta bir daha ilhamı râm eden!
Bir yerde, bezm i canda mı, dîvân ı Cem'de mi
Bir yerde görmü üm seni dünyâmı görmeden.

Târihi sende ba ladı âlemde ömrümün,
'Kaydetti her geçen güne a kın bir irtifa;
Her derde panzehir gelen ulvî tebessümün
Bir bir çiçekle kaynamı efsunlu bir ifâ.

Gönlüm ayak sesinde, gözüm merdivendedir;
Bir kavmi yok resule tecellî zamanısın;
En lâyetmût eserlerin ilhamı sendedir,
En muhte em kasidelerin kahramanısn!

Ferman sürer seninle bu âlemde hüsn ü ân,
Sensiz kalan gönül, kalan ömrünce yas ta ır;
Destan de il, hikâye de il, senden ayrılan,
ömrün bütün bedâıarından uzakla ır!

1949

YA MUR DUASI

— Canavar Piyesi'nclen

Emeti

Yolunu beklemekten gözlerimiz karardı,
Neye geç kaldın, A a?

Ali Baba

Ya mur duası vardı:

Ö le üstü atımla kasabayı bulunca
Baktım ki halk uzanmı bütün yayla boyunca
Kadınlar, çocukların tutarak ellerinden,

Bir inilti hâlinde geliyordu derinden.
Yollara dökülmü tü çobanlarla davarlar,
Gürbüz delikanlılar, doksanlık ihtiyarlar.
Kızgın günün altında tutu urken ortalık
Gitgide artıyordu gürültü, kalabalık...
Nihayet halkalandı musallada ahâli,
Dediler ki: "Duaya gelecek imdi Vali!"
O zaman anladım ki hükümet kapalıdır,
Bizim i kaldı dedim...

Emeti

Zâten bugün salıdır,
U ursuz gün demi ler!

Âli Baba

Do ru, sallandı i im,
Fakat pek de faydasız oldu sanma gidi im:
Amînim olsun diye yapılacak duada
Attan inerek durdum öyle bir parça sa da.
Vâlî Pa a gelince, yüzler sevinçle yandı,
Cemâat yava yava ikiye parçalandı:
Analarla emzikli çocuklar ba ka safta,
Koyunlar bir tarafta... kuzular bir tarafta...
Bir mezar sessizli i aldı önce civarı.
Hocaların yükse e çıktı en ihtiyarı,
Gökten su dilenerek elindeki tasına
Ba ladı en acıklı bir ya mur duasına:
"Yârabbî! Gönder bize rahmetini ufuktan,
Kullarının diyarı yanıyor susuzluktan.
Ekinler boy vermeden vakitsiz sararıyor,
Gökyüzünden her ba ak bir damla su arıyor!"

Muradın mahvetmekse bizi bir zelzele ver,
Ya atmaksa kavrulan tarlaları sele ver,
Tâ ki ecel kesmesin bu öksüz nefesleri..."
O ne mah erdi. Yârab, ne Âmîn sesleri!
Bir taraftan kuzular haykırıyor me... diye,
Bir taraftan çocuklar a lıyor meme diye...
E er ya mur Allâhm gözya ları olaydı
Bir lâhzada dünyâyı sele vermek kolaydı!

DENİZ HASRETİ

— Akın Piyesi'nden —

Suna

Demir'in hediyesi bir çini...

istemi Han

Ye il hem de!

Ben bu rengi ta ırım her zaman can kö emde
Ye ilde ne arar da bulamaz insano lu?
Ye il bu... Varlık dolu, gök dolu, umman dolu
Bir ucu gözlerinde, bir ucu engindedir,

Meyva veren a açlar bu çini rengindedir,
Bu çini rengindedir bahar, deniz, kır, orman,
Bana Tanrım gözüdür ye il dedi im zaman.
Toplanmı bütün bunlar ye il çininde senin
Gizli arzuları var bunda bütün ülkenin,
Bunu ancak biz duyar, biz anlarız bu dilden...

Suna

Yeter, Baba, bu kadar içlendi in ye ilden.

istemi Han

Bir çini parçasında bütün hasretlerimiz!
Kalmadı Anayurt'da bir tek ye il yerimiz,
Suları kumlar içti, güne yedi ekini,
Asırlarca sarıya çaldı toprak rengini.
Çölde ölen ballara bir mezar olsun diye
Ye ilin hasretini Türk i ledi çiniye.
Yurtta ye illik ancak çinidedir, Yavrular!

(Dalgın ve heyecanlı)

Tanrım, nasıl kesildi köpüren, ta an sular?
Da lar mı yassıla tı? Ovalar mı delindi?
Neden co kun suların sesi gittikçe dindi?
Yalnız bu ırmakların suyu olsaydı dinen!
Tarlasiyle u ra an, sürüsüyle geçinen
Anayurd'un sesi de bu sularla alçaldı,
Binbir gö üste ancak bir tek inilti kaldı...
Yıllarca bulutlara bakarak derin derin
Bekledik hiç gelmeyen ya murunu göklerin.
Ba aklar yandı gitti boyunu gösterirken,
Koyunlar can çeki ti yavrusunu verirken,

www.cizgiliform.com
engine1

Meyvalar kızarmadan dalı üstünde soldu,
Irmak yata ı kumsal, kırlar dikenlik oldu.
Su beklerken karadan, gökten, içdeniz bile,
Kabında eksilme e ba ladı bu derd ile.
Her ufkunda bir ba ka ufuk veren bir deniz
Toprak bir testi kadar çatla ından habersiz,
Yıllarca sularını sızdırma a koyuldu.
Dalgalar, kıyıları her yaz daha dar buldu...
Karalar, susuzluktan çatlamı bir dudakla,
Kanmıyordu denizi ba rına bo altmakla,
çiyor, hiç durmadan içiyordu denizi...
Bu içi asırlarca susuz bıraktı bizi.
Böyle uzakla ınca a ır a ır o bizden
Biz ayrı dü meme e and içmi tik denizden,
Biz de u ultularla denizin ardı sıra
Ba ka bir deniz gibi da dan aktık bayıra...
O gitti, biz yürüdük, o saklandı, biz sorduk,
Deniz geriledikçe bizler ilerliyorduk.
O kaçta, biz yakla a, biz yürüye, o gide,
Bıraktık dünyâ de er ülkeleri geride!

YANARIM

Dü en yapraklarının arkasından çırpman
Bir dal gibi bakarım dünkü iirlerime,
Zavallılıklarının suçu benimken, inan,
Onlara zulmedecek, zaman, benim yerime.

San'at, bahar günümde, çiçekli bir fidandı,
Kı gelince bir balta altında parçalandı...
Dün gölge veren a aç, bugün ocakta yandı,
imdi bir yan bakan yok kül olan hünerime

Sevda ba ımda ate , gurbet içimde d üm..
Yangından çıkan e ya gibi kırık, dk üm.
Fakat bunlar de ildir u runa ya döktü üm
Yanarım benden evvel can veren eserime.

BENİMLE YÜRÜYENE

Yolcu, keder çekme ki bu diyara dü enin
Yolunda otlar biter, mezarında çiçekler!
Karaltılar belirir ba ında her kö enin,
Her geçidin ucunda bir gözü kanlı bekler.

Gökten imdat isteme, güvenme gözya ına,
Bakma dü man gözüyle bir sürü yolda ına:
Murada ereceksin yarın sen tek ba ına,
Onlarsa yarı yoldan geriye dönecekler...

Varsın, tan a armadan kumral saçın a arsin,
Sen sonu cennet olan yolundan dönme! Varsın,
Yolunu kesmek için zincirini koparsın
Dokuz yıl artı ınla besledi in köpekler!

BİR GENÇ KIZA MERSIYE

Ne mavun bir beikte geldi benim yuvama,
Ne ceviz bir tabutla bizi bıraktı, gitti.
Bir gölge vurur gibi bir camdan öbür cama,
Nasıl geldiyse öyle, sessizce aktı, gitti.

Ku tur desem, ne kanat çırpı var, ne sesi,
Çiçek desem, kokusuz, renksiz gülümsemesi..
Rüzgâra çevrilince yazın ılık nefesi
O bir tüydü, savruldu, o bir yapraktı, gitti!

Bir hayaletti, sanki zulmetlerin sildi i;
Duyulmadı bir evden bir sesin eksildi i.
Ya arken yoktu zâten hiç kimsenin bildi
Gitmesi gönüllere da olacaktı, gitti.

ÂÎR

E yayı tanırken hepimiz sâde dı ından
Esrarına yol bulduk onun anlatı ından.
Cem îd eli dökümü se nasıl cama sabûhu,
Mânâyı odur lâfza koyan, maddeye ruhu.
Bir mucizenin lûtfuna ermi gibi, yer yer.
Can buldu asâsiyle dokundukça ekiller:
Bülbüldeki sevdâyı sezip güldeki hüsnü
Nak etti onun kudreti dünyâya ledünnü.

Her ekle hulul etti i gündenberi bir can,
Pervanede â ik görünür, ulede canan.
âir kanı gezmi gibi mermer damarında,
Hülyalar uçar heykelin âmâ nazarında,
i'rinde hayâl etmese endamını yârin,
Yalnız ba uçundaydı güzel servi mezarın

Gün geldi hayât ufkunu dar buldu cihanda,
At sürdü eref mülküne Fâtih'le bir anda,
Gün geldi Muhammed'le nebî hâline girdi,
Gök perdenin ardında ne sır varsa belirdi.

Onlar ki be er hayrına do mu , ya amı lar,
Onlardan eserdir bu duyu lar, bu dalı lar...
Onlar ki yanan fecr idiler da da, denizde,

Her manzara onlardan akistir içimizde...
Onlar ki bugün gökte birer kasra çekildi,
Devrinde fakat hangisi mes'ûd olabildi?
Varsın seni ömrünce azabın kolu sarsın
âir! Sen üzüldükçe ve öldükçe ya arslın!

www.cizgiliform.com
engine1

BAHARA KAS DE

Gezmekte bahçe bahçe mesîhâne bir nefes
Eylül sonunda ruhunu teslim eden heves,
Can bulmak üzredir yeni ba tan bahar ile.

Mızrâb elinde, na meler a zında, derbeder
Rüzgâr, a aç a aç, yeni bir arkı me keder
Ülfet zamanı geldi çimenlerde yâr ile.

Bekler büyük bir avdeti her dalda bir çelenk,
Bülbülde ses, havuzda sükût, erguvanda renk;
Mehtâb ı ık tutar yola, hasretle... Neredesin?

Bir goncadır, ki itrini senden alır bahar;
Sensiz kalınca, yapma çiçekten ne farkı var?
Mevsim seninle kol kola gelmezse, gelmesin!

LÂLE DEVRÎ

U ra tı gam gününde güne , bahçıvan gibi,
Son hamlesiyle döndü gülistana her mezar;
Sahrayı tuttu kahkaha ekinde lâlezâr,
Vâdîyi sardı me 'aleler erguvan gibi.

Bir hüsn ü ân müsabakasından gelir bahar,
Mevsimlerin ba ında, bir iklime an gibi:
Gö sünde lâleler tutu urken ni an gibi,
Her ku ta, her çiçekte bir alkı , bir iftihar...

Hayretteyim, seninle geçen ho zaman gibi
Vurduka lâleler, derelerden arâb akar;
Hâlinde gizli bir azamet, haklı bir vekaar:
Târihe vermi ismini bir kahraman gibi.

GÜLISTAN

Meyden bo alıp doldu afaklarla piyâlem;
Halketti bir âlem ki bahar, aynı gülistan.
Efsun de il, efsâne de il gördü üm âlem:
Gündüz, gece, derya ve kenar, aynı gülistan.

Salkımlar açar ku ların ahengi sesinde,
Güllerden uçan râyihalar var nefesinde,
Kumral ba ı bir saksı ıtır penceresinde;
Haliyle, hayaliyle o yâr, aynı gülistan.

Tâkîbe ko ar bûse yi cam, i ret i sohbet;
Her eyde emel ra' esi, her yerde muhabbet.
Cennet görünür âire dünyâ bugün elbet:
Cânân ile birlikte mezar, ayni gülistan.

ALÇIDAN HEYKEL

Tanı tı ım günden beri enginle
Bir ta ın üstünde hayâle daldım.
Bulacaksın koymu gibi elinle,
Ben nerde do mu sam o yerde kaldım

Kimi esti ba ucumdan yel gibi,
Kimi sızdı bir topra a sel gibi...
Yalnız ben, alçıdan bir heykel gibi,
Sonsuzlu u dinlemekten tad aldım.

Ses topladım, renk topladım derinden,
Geni his ve hayâl bahçelerinden...
Fakat artık en görünmez yerinden
Yaralanmı bir kap gibi bo andırn.

BUGÜN YOLDAN GEÇENLER

Son gülün kar ısında son bülbül ah ederken
Sırma saçlım bu sabah bahçeme geldi erken.
Tadıluktan dökülen bir su barda ında durdu,
Her geçen yolcu için barda ında bir söz bulurdu..
O, her dalı barda ında meyva veren bir ağaç,
Ben onun gölgesinde gözü geçiren bir ağaç.

önce yorgun bir âmâ çıktı yolun ucundan,
De ne işle tutarak topra ın avucundan
Köye varan yokunun ardında en dik yerini...
Sırma saçlım, süzerek ı ıklı gözlerini,

www.cizgiliform.com
engine1

Dedi ki:

— Kaldı göynüm ebedî bir büzünde...
Ya amaktan kastı ne bu körün yeryüzünde?

Dedim:

— Ne a ka erme, ne gönül verme kaydı.
Daha berbad olurdu seni görmü olsaydı!

Sonra yollar uzaktan bir yalvarı i itti,
Her yanı parçalanmı bir köylü geçti, gitti...
Dinledim bir a ızdan bin açm türküsünü.
Sırma saçlım, süzerek kat kat ipek süsünü,

Dedi:

— Göynüm karardı bu sürünen yı indan,
Görünüyor bir ba ka yeri her yırtı indan!

Dedim .i

— Ko, sürtedursun kendi eîemleriyle,
Bu kadar giyinilir ancak alınteriyê.

Bahtı açık olmalı yolun ki dertten yana,
Gördük bir ayaksızın çıktı ını meydana.
Son cenkten arta kalmı bir adsız olsa gerek...
Sırma saçlım, bir onu, bir kendini süzerek:

Dedi:

— Yandım bu i e, daha pek çok yanarım,
nsan, ölüm dururken, ya ar mı böyle yarım?

Dedim ki:

— Ona de il, kendi hayâtına yan,
Ey gö sünün altında kalbi yokken ya ayan!

AKAR SU

Görünce bir kuvvetin bükülmiyen kolunu,
Ne var, de i tirse de ayaklarım yolunu?
Gözümün önünde de i miyen hedefim.

Yatıyor can evimde hep o sonsuz emeller...
Gönlüme dokunmadı gö sümü yırtan eller.
ncimi kaybetmedim kırılrsa da sedefim.

Ben bir akar suyum ki ondaki tatlı rengi
Yaratan, yaprakların, salkımların hevengi..
Bunlar sizin duygunuz, sizin dü üncenizdir

Geçti i yerler onun yata ım çevirse,
Ovalarda, bellerde bin türlü ekle girse
Yine akar suların tek hedefi denizdir!...

VAHDET4 VÜCUD

Uçtukça gönül ba ka ufuk, ba ka ehirden,
Oklar sarar etrafını ya mur gibi birden.

Onlar, ki ezelden bu Ebâbîl'i bilirler,
Bir tehlike sezmi gibi dü man kesilirler.

Her sahilin üstünde ararken yeni bir yâr,
Oklar seni iddetle eder gönlüme ihtar.

Lâkin bu çocuk yolcu, habersiz yarasından,
Gül derlemek ister, afakm manzarasından.

Dü manlar elinden, ne çıkar, dönse de mecruh
Mademki nihayet sana teslim olacak rûh!

Er geç, görecekler ki dönüp bahçene konmu ;
Mademki kanatlandı elinden bu beyaz ku !

sterse kızıl goncalar açsın, her adımda,
Bir ba ka okun rahnesi gergin kanadımda,

Lûtfunla eser kalmaz azabından o hâlin;
Merhem yeti ir bir nice hicrana visalin!

Ömrümde birer merhaledir ba ka güzeller;
Onlarda hayâlim seni pullar, seni teller!

Ayrılması ruhun neye ba lıysa bedenden,
Yollar gibi yıllar da ayırmaz beni senden!

Beyhude seferden yorulup döndü üm anda,
Derler ki, bulu mu Kerem Asû'yle cihanda;

Her fasıladan sonra, emel kasrı olup âd,
Tekrar edilir kıssa i îrîn ile Ferhâd...

En anlî ganimet bana sensin her akından:
Mânâ ile, maddeyle, uzaktan ve yakından

Bir sarma ı n dalları hâlinde giriftiz;
Efsânelerin bin bir isim verdi i çiftiz!

1949

ELLER

O günâhın bizi kahretse mücâzâtı gerek:
Cennetin Meyve i Memnûuna el sürdürerek
Etti dünyâyı haram Âdem'e Havva'nın eli.

Ne olur, Yûsuf'u on karde unutsaydı suda,,
Sona erseydi serencâmı o gün bir kuyuda;
Ne olur, bâdiyeden Mısr'a giderken kervan;
Olmaz olsaydı o gün Yûsuf'a bir taht ı revân.
Kırk asır yâdederiz yalnız onun bir eyini:
Yûsuf'un parçalayıp âr u haya gömle ini,
Tepeden tırna a fâ etti Zelîhâ'nın eli.

Âdem evlâdı hatırlar dökerek gözya mını:
Bîr gümü tepside Yahyâ yı Resûl'ün ba ım
Sundu zâlimlere, i ret günü, Seîmân'ın eli.

Vurdu ejderden asâsiyê köpürmü denize;
Dalgalar, diz çökerek, geldi huzurunda dize.
Bahr i Ahmer yarılıp verdi geçit Musa'ya;
Geçti kavmiyle beraber ovoidan Sînâ'ya.
Sürdü tâ Rabb'e kadar kavmini Musa'nın *eli*.

Dâima çarmıhı omzunda bir insan görürüm;
Her duâsiyle yürür hâle gelir bir kötürüm,
Her temâsiyle açar kör gözü îsâ'nın eli.

Çölde, kızgın güne altında geçen gazve günü,,
Kahraman ümmetinin gördü susuz dü tü ünü.
Yeni bir mucizenin seyrine yol verdi bu hâl,
Parma ından cereyan etti sular aynı Zülâl.
Kattı can, canlara Peygamber i Zî ân'm eli.

Maddeler birse de mânâ de i ir ellerde;
Var kıyas et ki o eller ve bu eller nerde?
Di i, eytan elidir; erke i, Rahmân'm eli.

ARÂBA KAS DE

Bir aheser bırakmı ölürken cihanda Cem,
Elden komaz, ba ıyle beraber tutar Acem;

Bir aheser ki sırrını te kîî edip sürür,
Seccadelerde renk olur, avizelerde nûr.

Sunmakla Cem bu âleme tılsımlı camını,
nsanlı ın helâle çevirmi haramını;

Devran nizâmı, aksine dönmü o eâm ile;
Devlet sürer u anda fakîr, ihti am ile;

Bülbülle ir onunla hayâl, açmadan da gül;
Leylâ'sı olsa, olmasa, Mecnûn olur gönül...

Binbir bahân nak ederek bir buhurdana,
Tenhâ günümde bir melek ihsan eder bana,

Havva kadar vefalı, Zeîhâ kadar ha in,
Meryem misâli sâde ve Selmâ'dan âte in!

Kim varsa, akraba ve ahibbâ, birer birer
Yıllar mesâfesince yanımdan çekildiler;

Kaldın yegâne sen kara gün dostu, ey arâb
Kervanla gelmi olsa da bir ey mi ısrâb?

eytan geçit bulup sokulur belki minbere,
Girmez keder cihanda senin girdi in yere!

evkinle her harabe olurken birer saray,
Meyhaneden güne yaratırsın, kadehten ay.

Her kim kırıp dökerse Cem'in yadigârını,
Dünyâ gözüyle görmesin ömrünce yârım!

www.cizgiliforum.com
engine1

O büyük Rab ki, ufuklar boyu nimetlerini,
Hüsn ü an, reng ü füsün, a k ü cünün mah erini
Gayrı kâfî görerek sevdi i biz kullarına
İmdiden va'dediyor ba ka bir âlem yarma;
Mâ i Tesnîm'e ükür, Ravza i Rıdvan'a ükür

O ki, sevdasına yandıkça bütün mahlûkat,
Ar ı A'lâda Ezel kasrına çıkmı yedi kat,
Geriyo hüsn i ilâhîsine atlas perde...
En güzel vuslatı tattırmak için mah erde
Bize, gündüz gece, zehretti i hicrana ükür.

O büyük Rab ki, dalâlet yolu dü künlerine
Ben gazubum diye seslendi derinden derine;
Ve meleklerle kitâb indirerek her yandan
Yine yol çizdi halâs etmek için eytandan...
Sayısız cürme bedel sonsuz inayetlere hamd,
Ve bu hizmetle celîl etti i Peygamber'e hamd,
Gök yüzünden yere indirdi i Kur'ân'a ükür.

HÂM D ü SENA

Ne ki mevtûd ise âlemde, güzel, do ru, iyi;
Arayan fikri, bulan ruhu, seven sevgiliyi
Bize bah etmi olan Hazret i Rahmân'a ükür.

O büyük Rabb'e ükürler ki, ayak bastı ımız
Yeri halketti barınsın diyerek varlı ımız;
Ve yer üstünde hayâlin cereyânımcı uzun,
Serdi gök kubbeyi seyrânı için ruhumuzun;
O büyük Rab ki, ı ıklar yakıyor göklerde,
Lûtfunun feyzini görsün diye insan yerde;
En büyük nimete hamd, en küçük ihsana ükür

ÖLMEYEN FÂN LER

Bir baharsın ki, nefis itrim bin rengiyle
Veremez bir yere toplansa bütün Hind ile Çin.
Derde dü mem bu bahar bir gül açılmazsa bile,
Rengin, itrim yeti ir bahçemi doldurmak için...

Hârikul'âde yüzün, fecr i imalî gibi, tek
Gören insanda ve bir müddet için hâkimse,
Görmeyenler seni dünyâda demek bilmeyecek
Ve yarın kalmayacak i'rine hayran kimse!

Bir çiçektir ki soâr mevsimi geçtikçe ba ın,
Büyük esrarını nak etmese bir ahesere;
Ve o ba girdi i gün tuncuna heykeltıra ın
Batmayan bir güne aksiyle dolar kubbelere.

Bize anlatmasa her an iki berceste satır
Kahramanlar da nebiler gibi gelmez yâda.
Yaratır hilkat o fânileri, san'at ya atır,
i're girmi ler için yoktur ölüm dünyâda!

Gülün ömrünce açar, bülbülün ömrünce akır,
Her kim ardında bırakmazsa uzun bir arkı!

1540

CENNET ve CEHENNEM

Bu ak am bilmedi im bir âlem içindeyim,
Ya rü'yâda bir seyyah, ya semavî Çin'deyim..

Bir orman yangmıyla kızardı kar ı da lar,
Taraf taraf tutu tu me aleler, çıra lar,
Bir renge girdi e ya günün altın tasında,
Bu kızıl kâinatın gezerken ortasında.

Birden alev alıyor dü ünceler, duygular,
Ate tir burda hattâ ate e dü man sular...
Burda her göz ate tir, her gönül ate perest,
Ate vermi çizdi i esere bir çîredest!

Duyuyorum, bu ak am, din gibi sevda gibi,
Ne duyarsa içinden bir mecûsî rahibi:

Andırıyor hisarlar birer tütsü kabını,
Leylekler ezberliyor Zerdü t'ün kitabını.
Benziyor bir mermere alnını koyan dere
Bu ate mabedinde bir ate ten ejdere.

Parlıyor bir damla kan çamların sorgucunda,
Birer kâ it fenerdir meyvaîfar dal ucunda.
Gördüm, sihirbaz gibi, geçti ini üç kızın
Bu ate âleminin içinde yanmaksızın!...

Bu bir ate bayramı, bir vakitsiz donanma...
Sandım, ömrüm bitecek, bitmiyecek bu yanma.

... Birden e ya karardı, alevler söndü birden.
Deminki tunç manzara imdi, baktım demirden.
Her gölge yer yüzünde bir ıı a mezardır,
Bilsem ki sönmez ate hangi dünyâda vardır?

DA LAR

Yaslanır bir buluttan bir buluta ba mız,
Gövdenez Tanrım gibi gökte ya ardı, da lar!
Engin kanatlı ku lar olmasa yolda mız
Tepenizden bir güne , bir ay a ardı, da lar!

Kalbini göstermese gö sünün yırtı ından
Yol mu bulurdu Kerem kurdu unuz yı ından?
Cihangirler hızını göklerden aldı ından
Üstünüzden sel gibi ufka ta ardı, da lar!

Siz, ki yalnız kahraman geldi mi geç derdiniz,
Yalnız ulu canlara kar ı ba e erdiniz,
Nasıl oldu o soysuz kıza geçit verdiniz,
O ta yürek bu i i nasıl ba ardı, da lar?...

A K

R L E R

www.cizgiliforum.com
engine1

DAVET

Seni ben bekliyorum, gö süm açık, ba rım açık;
Hançer ol, gö süme saplan; ecel ol, kar ıma çık!

Çalmamı bir gece mademki felekten gönlüm,
Gelecek, bâri elinden dilerim gelsin ölüm.
Topra ın rengi kanımdan kızarıırken, yer yer,
Uzanıp, sap sarı, son busemi koymazsam e er
O benim kalbimi gö sünden ayırmı çeli e,

Gezsin ismim yedi kat gökte bugün kahbe diye.
Beni kahretmeden âlemde o bigâne duru
Bana sal yalvarırım pençeni, ey yırtıcı ku !

î te ben bekliyorum, gö süm açık, ba rım açık;
Hançer ol, gö süme saplan; ecel ol, kar ıma çık!

1924

KADIN

Daha dün seyrederdi eski rü'yâlarımı,
Kalbimin dört duvarı böyle de ildi, kadın!
Bir el o perde perde örümcek a larını
Sen geleceksin diye oradan sildi, kadın!

Nasıl yalçın kayayı sökerse dalga yardan,
Nasıl bir dal kırarsa bir kartal bir çınardan,
Kalbim de hız alarak uzun çarpıntılardan
Kalbini zorla senden koparabildi, kadın!

Bugün sen bir bakı sım, ben ondan sızan ya ım,
Sana bütün ömrümce uyan bir arkada ım.
Yalnız senin önünde herkese âsî ba ım
Yere geçercesine yere e ildi, kadın!

VERASET

Ninem be yüz altına satılmı bir esirdi,
Dedem be yüz altını sayan bir derebeyi:
Köpek kanı, kurt kanı biri birine girdi,
kisinden meydana çıktı bir kurt köpe i.

ki zıt cevheri var nabzımda vuran kanın,
Biri elpençe duran, öteki durduranın.
Duygum sana taparken, dü üncem bir hayvanın
Sırtında bir kadınla a ar kar ı tepeyi!

Ben ninemden muhabbet, dedemden kin almı
Çini bir kâse kadar ba kadır içim, dı ım,
Elini öpmek için yalvarsa da bakı ım
îsır diye tepinir gözlerimin bebe i.

KISKANÇ

Sakm bir söz söyleme... Yüzüme bakma sakın!
Sesini duyan olur, sana göz koyan olur.
Dü manımdır seni kim bulursa cana yakın,
Anan bile ok arsa benim ba rım kan olur...

Dilerim Tanrı'dan ki, sana açık kucaklar
Bir daha kapanmadan kara toprakla dolsun,
Kan tükürsün adını candan anan dudaklar,
Sana benim gözümle bakan gözler kör olsun!

KO MA

Kirpi ine sürme çek,
Kına yak parma ına:
Bu yıl ya ın girecek,
Kız, gelinlik ça ına...

Anlatıyor duru um,
Ben sana vurulmu um;
Ko, dü sün gönül ku um
Saçlarının a ına.

Ya oîsam gözden akmam,
Göz oîsam gayre bakmam.
Vatanımsm, bırakmam
Ellerin kuca ına!

www.cizgiliforum.com
engine1

NAZ

Gönlümün yok niyeti
Açılmak için sana.
Çekti im eziyeti
Yüzümden anla ana!

Ben, ki her damla derdim
Deniz olsun dilerdim,
îpi elimle verdim
Benli imi alsana.

Kan doldurup tasımı
Sildim gönül pasımı,
Ta a açtım yasımı,
Söylemedim insana!

GÖNÜL

Ba ından her güzel bir gül seçerdi,
Bundan mı sarardın, soldun, ey gönül?
Kadınlar geçerdi, kızlar geçerdi,
Bir zaman a k için }oldun, ey gönül!

Dünyaya baksan da gülümser gibi
Uzuyor havatm bir keder gibi,
Ellerde dola an kadehler gibi
Yıllarca bo aldın, doldun, ey gönül!

Çare yok, matem in çok derinse de,
Hasretin tükenmez ya in dinse de.
Gençli in ho geçti, e lendinse de
Sanmam ki bahtiyar oldun, ey gönül!

1S1S

K R TÜR KÜSÜ

Yayılr karanlık sisler engine,
Korkarım, bakamam sana ben yine.
Yıllarca dalardım solgun rengine
Güne ten nûr uman gözler yanmasa

Vâdîde bir hazin na me ürperdi;
Bu ıssız da ların sen misin derdi?
Üstünde yabanî güller biterdi
Dereler, tepeler seni anmasa...

Co arak ruhunun bütün hevesi
Yksekl uzaktan bir oban sesi.
Bence bir, kırların ye'si, ne esi,
Kolların boynuma halkalanmasa!

1917

ÇİÇEKTEN ADALAR

Her sahile bir müjde götürmek emeliyle,
Yaptıkdı beyaz bir gemi ilhamın eliyle;
Hisler gibi açtıktı hayâl ufkuna yelken.
Her mevsimimiz ba ka bir iklimde geçerken,
Bir gün, gemimiz parçalanıp kaldı kenarda...
Mihmânız o günden beri zümrüt kayalarda.

Âlemlerle bütün ba larımız . böyle çözüldü;
Talih bize ancak bu kazadan beri güldü.
Gördük ki, saadet bize bizden de yakınımı ;

Hissetti imiz her sızı bir ba kasınmmı !
Bir ben varım artık bu ye il kıt'ada, bir sen;
Rüzgârla sudur ba ka bir ahenk i itirsen.
Âlemden uzak, hâdiselerden heyecansız,
Hayranız açan gülle uçan bülbüle yalnız.
Hergün dönerek bir yeni arkiyle çimenden
Hergün duyarım bestelenen arkımı senden.
Kim i'rini duymu ki bizim matemimizde,
Mısra dizelim ba kasının derdine biz de?

Göçsün, ne çıkar, her gün uzaklarda bir âlem;
Bulmu yeniden cenneti Havva ile Âdem.

1942

ER YEN ADAM

Gözlerim gözlerinde dinlenirken eriyor,
Eriyor yakla ırken duda ına duda ım.
Zerrelerim çözülmü gibi sesler veriyor,
Ben sıcak bir denize inen buzdan bir da ım.

Yanında damla damla bitti imi duyarım,
Yoklarım, yerinde mi yüzüm, alnım, saçlarım?
Bir gö üs geçirerek derim ki: "Yine varım,
Fakat bir rü'yâ g>ı imdi kaybolaca ım."

www.cizgiliform.com
engine1

Bir gün, için içimde neyim varsa alacak,
Varlı ım bir su olup kabından bo alacak,
Benden ni an olarak kuca ında kalacak
Bo bir yı ın: Elbisem, gömle im, boyunbağım.

ONU B R GÜN GÖRMED M

Yüzüme sert çizgiler çekti senin adını,
Hasret saatlerini saydı saçımda aklar.
Senin a zından çıkan bir cümlenin tadını
Ne bugün içki verdi, ne bu gece dudaklar!

Sorma, nasıl yollarda tutunabildi imi,
Nasıl siyah rüzgâra ya ımı sildi imi...
Görür görmez kapında yere devrildi imi
Ürperdi bir tekinsiz kedi gibi sokaklar.

Gece, muzlim eklini bana çizmese perde
Sesin bir sırça gibi kırılmazsa içerde,
Beni bugün serilmi görenler orta yerde
Yarın da bir çukurun dibinde bulacaklar..

SERENAT

I

Bir nâsan ak amı, serin bir günün,
ark'ın bu sevimli, güzel köyünün
Cenneti andıran bir ak amıydı.

Sizi ilk balkonda gördü üm gündü,
Yüzünüz sararmı gibi göründü,
Acaba ruhunuz çok hasta mıydı?

Sordum ki bu kimdir, gülümsediler,
"E inden ayrılan bir kız dediler,
"Gezdi i yer i te bu ücra saray..."

Hicran ne anlamı , sevda ne bilmi ,
A latmı , a lamı , sevmi , sevilmi
Bir güzelmi siniz, isminiz de Ay.

II

Bahardan sâdedir ehnî ininiz:
Ne sütunlarında ye il bir filiz,
Ne kemerlerinde arapkârî süs.

Uzaktan görenler yine aldanır,
Gözlerde bir hayâl gibi canlanır
Endülüs, Endülüs... Güzel Endülüs!

Gezerken bu yolda ben ak amları
Ruhuma cihanın dolar gamları
Bir kere geçersen görmeden sizi.

Ne ölüm korkutur bizi ne hicran,
Kalbimiz olmasın yalnız ayrılan...
Biz böyle severiz sevdi imizi!

III

Gölgeler çökerek kararınca su
Yayılr bir serin toprak kokusu:
Bu hasret ne, derim, kalbimiz birse

Bana derdinizken bugün hediye
Gölmeyin beni tez unuttu diye
Bu ziyaretlerim seyrekle irse...

Bir de bakarsınız büsbütün yokum,
Biliniz, dünyâda ben o gün yokum,
O bana hasretin i ledi i gün.

Bu yoldan bir daha dönmezsem geri
Önüme serpilen beyaz gülleri
O zaman kimsesiz kabrime dökün!

1919

KI BAHÇELER

Dinmi denizin arkısı, rüzgâr uyumakta,
Rıhtım boyu sonsuz bir üzüntüyle karaltı...
Körfez dü ünür, Kanlıca mahzundur uzakta,
Mevsim gibi sislenmi Emirgân, Çınaraltı.

Can verdi kı ın sundu u taslarla zehirden,
Her gonca kızıl bir gül açarken yolumuzda.
Üstündeki son dallar a armı diye birden,
Pas tuttu bu ak am suların rengi havuzda.

Yerlerde gezen hâtıralar var korulukta:
Yapraklar, atılmı nice mektuplara e tir.
Mehtaba çalan sapsarı benziyle, ufukta,
Binlerce daim verdi i tek meyva güne tir!

içlenme, tabîatteki yekpare kederden,
Yas tutma, da ılmı diye ku larla çiçekler:
Onlar dönecektir yine gittikleri yerden,
Onlarla giden günlerimiz dönmiyecekler!

1936

ARK N SULTANLARI

I

Ben her ak am dola ırdım bu ye il sâhild<
Â inâlar gibi kar ımda gülümserdi sular;
Nazlı rüzgâr konu ur anladı ım bir dilde,
Sevdi ım arkıyı söylerdi hafiften korular.

Yaz kı , öterdi a açlar bu derin mavili i,
Uhrevî beldeler üstünde güne parlardı;
Bir havârî gibi hergün denizin inledi i
Kayalıklarda gezen ince kadınlar vardı.

www.cizgiliforum.com
engine1

Sisli enginleri ruhumla duyup dinlerken
Dola an kızları toplardı deniz en sesine,
Ayrı bir yüz dü ünürdüm bu güzelliklerden
El ederken sarı in âireler beldesine

Gülmek isterdi uzaktan bana bir gölge, niye?
Tanımazdım onu, esmer mi veyahut sarı mı?
Belki birgün gelerek toplar o mabude diye,
Da itırdım deli rüzgârda uzun saçlarımı.

Gezerek sessiz adımlarla nefessiz kumda
Geçirirdim bu hararetli yaz ak amlarını;
Bâzı bir üphe parıldardı sönük ruhumda,
Her güzel yüzde arardım bir ilâhî kadını.

II

Bir hazan ak amı indimdi ye il sahile ben,
Vardı kumral sular üstünde beyaz bir yelken.

Daralan omzuma bir ya lı sedîr oldu kaya.
Gözlerim daldı uzaklardaki mermer saraya.

Ufkun üstünde güne secde eden bir iklîl,
Tutu an körfeze çizmi ti alevden bir Nîl.

Gölgeler cenneti olmu tu bütün kar iki yar,
Gölgelenmi ti kayıtsız uyuyan genç adalar.

Silinirken güne in yorgun ufuklardan izi
Bir kürek darbesi titretti o baygın denizi.

Geri döndümdü dü erken yere boynumdaki al;
Kayalıklarda yana mı tı uzun bir sandal.

Geçti bir gizli nefes gölgeli sahillerden...
Sandalın ta lara yaslandı ı tenhâ yerden.

indi arkın sarı ın kızlarının en genci;
Arkadan bir köle, munis ve uzun bir zencî.

Kumlar üstünde, çakıllarda denizden sessiz,
Yürümekteydi bu parlak ve karanlık iki iz.

Solgun alnında kımıldardı yürürken saçlar,
Belli, çâlâk idi bir yavru geyik ruhu kadar.

Ben o hummalı bakı larla sararken geçeni,
"Kim bu vah î?" demek ister gibi süzmü tü beni.

O zaman kalbimi bir gizli günâh etti esîr,
Sardı etrafımı gökten bo alan bir zincîr.

önce kalbimde beyaz elleri bir sisli kı ın;
Sonra kar ımda o sultan, o ilâhî sarı ın...

Bir alev arkısı hâlinde geçerken o peri,
Kül olup kaldı hayâlimde onun na meleri.

Sanki vurmu tu benim alnıma çöllerdeki sam,
Kumların üstüne dü mü tü yılan ba lı asam.

III

Bütün e yaya hazan indi, sular dermansız.
imdi bir gölgeyi bekler, gezerim ben yalnız.

Gördü üm manzara, ak amlan, kalbimde bir ok;
Gece, kalbim gibi, evlerde ı ık yok, ses yok.

Mavi bir sis çiziyor bahçeler üstünde sabah,
Geziyor gölgeli sahilde hazin bir seyyah.

1916

BE İKTEN MEZARA KADAR...

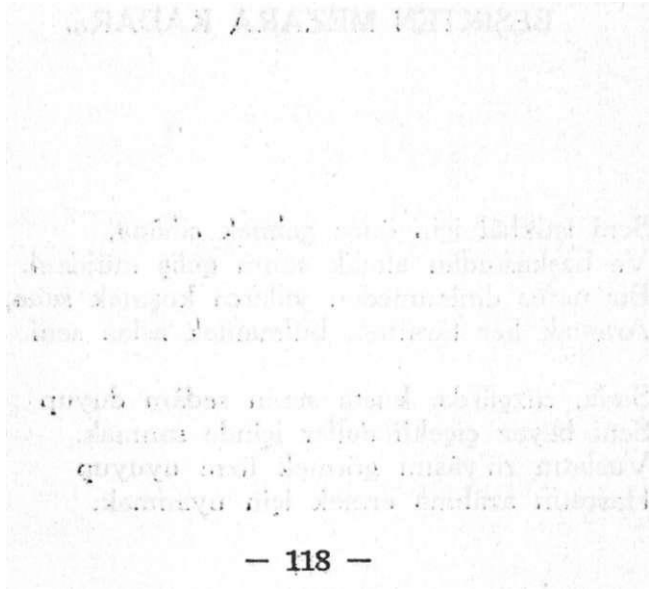
Seni istikbâl için önce gelmek cihâna,
Ve ba kasından almak sonra geli müjdeni.
Bir nefes dinlenmeden yıllarca ko mak sana,
Aramak her tarafta... bulmamak aslaa seni.

Suda, rüzgârda, ku ta senin sedam duyup
Seni beyaz çiçekli dallar içinde sanmak.
Vuslatın rüyasını görmek üzre uyuyup
Hasretin azabına ermek için uyanmak.

Ba ka bir ekle koymak her gün güzel yüzünü,
Boyamak gözlerini bir siyah, bir maviye.
Tek seni hayâl için süzerek batan günü,
Gece mehtaba dalmak, sen de dalmı sın diye.

Seni anlatmak üzere*yaayıp her gün bir gazel
Geçirmek ömrü yalmz lana dâir eserle.
Saçlarını çözerek hulyâ dizinde, tel tel,
Bugün güllerle örmek, yarın menek elerle...

Tesadüf ümidinin bitti i müthi anda
Duda a kanla çizmek yeniden tebessümü:
Seni istikbal için artık öbür cihanda,
Dosta el sallar gibi, davet etmek ölümü.

GECELERİM

Bir ınar altında geçer her gecem,
Konu ur, dururum orda rüzgârla;
Her ak am sularla uyur dü üncem,
Her gece uyanır yarasalarla.

E yayı al kana boyar bir gurup
Ve gece giydirir ölüm rengini,
Hem dü üncemizle ufku doldurup
Hem kalbe bo altır bütün engini.

Akisler silinir bir bir denizden,
Gece e ya uyur ve rûh uyanır!
Gündüz, uzakla an ne varsa bizden,
Göz, imdi bir adım ilerde sanır...

Güne ten gizlenen inci yıldızlar
imdi bir sır gibi çıkar meydana,
Ve yalnız masalda görünen kızlar
Benimle yollarda yürür yanyana.

Ve sen, ey kumralım, güzel kumralım,
eklini gizlerken ak amdan bile,
Elâ gözlerinde o sonsuz alım,
nersin rûh olup gece sahile.

O zaman dalarız birlikte artık:
Kar iki ufuklar bize yakla ır,
Göze sonsuzlu u serer karanlık,
Ve sükût esrarlı bir mânâ ta ır.

Sıcak nefesinle erir kederim,
Erir gö sümdeki o ta yı nı,
Ve afak sökerken duyar, titrerim,
Elinin elimden ayrıldı nı.

ÜZÜNTÜ

Yüzünde bir çizgi, saçında bir ak
Görünce: "En sonra hazan!" dedin mi?
Elini alnına koyup dalarak:
"Bahara döneyim bir an!" dedin mi?

Geçiyor geceler, bir örnek,
Bir koku veriyor i te her çiçek,
Bilmiyor seslerle renkler de i mek...
"Bo yere dönüyor cihan!" dedin mi?

Ne kurban kes artık, ne de mum ada,
Yetmiyor bir ömür bin bir murada!
Bir tatlı gün geçti hayâtında da:
"Devam et, ey güzel zaman!" dedin mi?

www.cizgiliforum.com
engine1

YALILAR

Gö sünü gökyüzüne açmı gibiydi kıyı,
Ay sudan çıkmı gibi tertemiz, bembeyazdı...
Ay suda bestelerken en güzel bir arkıyı
Küreklerim de suya en derin i'ri yazdı.

Sanki bir bekliyenin yuvasıydı her yalı,
Yolumu gözlüyordu sanki her camda bir ba ,
Durgun sular, ba ı bo bıraktı ım sandalı
Yalıların önünden geçirdi yava yava ...

Bo azı ba tan ba a dola tım a ır a ır,
Ya lı, genç yalıları birbirine ekledim.
Anladım, pencereler kördü, kafesler sa ır...
Son kadın bekler gibi fecri, artık, bekledim?

MA ARA

En uzun ölümü günlerce tatmı ,
Son demi yakla an bir kurt var indi
Ma aranın a zını bir ta kapatmı .
Açlıktan ölüyor bir kurt içinde.

Çı gibi tepeden inen kayanın
Farkı yok gitgide mezar ta ından.
Kan sızıyor kana hiç doymayanın
Duvardan duvara vuran ba ından.

Gözünde karanlık eccelle irken,
Az daha ya atmak için canını,
Her gün el kanıyla ziyafet çeken
Koca kurt yalıyor kendi kanını.

At, çoban, postunu omuzlarına,
Koy artık meydana bütün varını:
Ya çıkar, ya çıkmaz o kurt yârına,
Yaylaya za arsız sal davarını.

akıyor ma aranın önünde sesin,
Geç, atlım, belli ki ruhun kanatlı,
Atının nallan ta a de mesin,
O zaman canından olursun, atlı!

Ey çimen gözleri, papatya ba ı
Bahara benzeyen, yazı andıran!
Bir kımıldatırsan e er bu ta ı,
Andolsun, ölüme gelmi tir sıran,

... Kalbime benzetin çırpman kurdu,
Kapanan ma arayı gö süm sayınız:
Bu açlık bo madan ininde kurdu,
Yolcular, bu ta a dokunmayınız!

ONLAR

Duda ında bir ıslık, elinde bir cıgara,
Karı ırsın bu gece sen de karanlıklara
Duyarsın bir kafesin ardından öksürükler...

Alaca bir perdeye çizilen gölge bir ba
Seni kumral saçından tutar da yava yava
Aralanmı kapıdan bir ta lı a sürükler.

Çevrilir dört yanma örselenmi fidanlar,
î te onlar, o adı a za alınmayanlar,
Gözlerinde çürükler, kollarında çürükler.

Sen avutmak dilerken bir acı hâtıram
Duyarsın, fırlatarak çıkınca son liranı,
çinden hıçkırıklar... Ardından öksürükler.

GURBET

I

Bir ku tanıyorum ki, baharda,
Salkımlar açan bahçemin üstünde uçar da
Ak amların ürperdi i bir sesle öterdi.

Besbelli, bu iklime yabancı,
Nerden koparak geldi i meçhul,
Endamı uzun, tüyleri parlak, sesi vah î
Bir ku .

Ak amla yatan köyde sadâlar durulunca,
Mehtaba yakın, gölgeli bir nokta bulunca,
Hicranla kısılmı , heyecanlarla bo ulmu
Bir sesle öterdi.

öttükçe u uldardı sesinde
Âvâre ku un duydu u hasret
Bir bilmedi im kıt'ada, bir da tepesinde,
Binbir çölün ardında kalan yurduna dâir.

öttükçe o, hasretle geni lerdı, duyardım,
Korkunç uçurumlar gibi ruhumda derinlik.
Hergün daha bir parça yakından sevi irdik:
Ben âir, o âir.

Birgün camı açtım ki, ufuk bir kara perde;
Sahrayı beyazlar bürümü , yollar uyu mu ;
Gördüm ki, o gurbet ku unun gezdi i yerde
Cansız bir avuç tüy yatıyor... Baktım: O ku mu

II

Ey gözlerinin çevresi mor, benzi tutu mu ,
Ak amladı ım yolları yalnız gezen âfet!
Kaç yıl geçecek, böyle hazîn, böyle habersiz,
Sen Marmara'nın göl gibi durgun bir ucunda
Ben böyle atılmı gibi yurdun bir ucunda,
Sen benden uzak, ben sana hasret?

Sarmı beni gurbet,
Sarmı beni Mecnun diye zincir gibi da lar;
Bir türbe ki ruhum, gelen a lar, giden a lar!

Her ey bana bîgâne bu yerde,
Herkes gibi her ey:
Sessiz dereler, solgun a açlar, sarı güller;
Dillenmi a ızlarla tutuk dilli gönüller...

Hattâ bana insanlara nisbetle yakındır
Bahçemde ölen ku ,
Bahçemde kefensiz gömülen ku .

Herkes bana bîgâne bu yerde...
Bir yer ki, sevenler, sevilenlerden, eser yok;
Bezminde kadeh kırdı ımız sevgililer yok;
Yok... yok!

Kar ımda hayâlin, diyorum ki,
Bir fırtınanın kahrına kurban
Ku lar gibi, derdinle bugün, darmada ındır
Kalbimde güne , sevgi, emel, ne 'e, ne var

Kar ımda hayâlin, diyorum ki,
Birgün bu dudaklar beni hasretle anarsa,
— Rabbim, ne dudaklar:
Kül benzinin üstünde birer damla kıvılcım!
Birgün bana a larsa bu gözler,
Beyhude de ildir, bunu bilsin;
Bilsin ki bugün, bir sen eziyyette de ilsın:
Gurbet yayının okları geçmi de içinden,
Günlerce uzakta,
Yorgun biri uzlet gibi yalnız ya amakta.
Yorgun biri uzlet denilen kabre gömüldü:
ölmeden öldü.

www.cizgiliform.com
engine1

ARDINDA

Yaktı yanarda gibi can yurdunu son bakı ,
Ve gönlüm ko maz oldu maceralar ardında,
önünde dün beyazlar giyinirken karakı
Bugün sensiz kalan yaz kara ba lar ardında.

Siyah kanatlarını batıya açtı ku lar,
Benden sana haberdır bu çı lıklı uçu lar.
Dereler ardın sıra akma a koyulmu lar,
Arıyor batan güne seni da lar ardında.

Gezdirir rüzgâr gibi üstünde yamaçların,
Boynuma çifte zincir çift örgülü saçların.
Ate imden yanarken dallan a açların
Gözlerimin sel gibi ya ı ça lar ardında.

ALLAH A İ SMARLAD İ K!

Elimi be yerinden da ladı be parma ın,
Ba rımda da yanmadık bir yer bırakmadan git,,.
Bir yarın göçtü ünü, çöktü ünü bir da ın
Görmemek istiyorsan ardına bakmadan git!

Yavrusunun yoluna dalan bir dul bakı ı
Andırıyor ı ıksız evinde pencereler.
Biraz ye ermek için beklesin artık kı ı
Ça layansız yamaçlar, suyu dinmi dereler..

Bir san yaprak gibi dü tü gönlüm yoluna,
Bu ulu gözlerimden geçmedi in gün olmaz;
Benim kadar titremez hiçbir yi it o luna,
Hiçbir ana kızma bu kadar dü kün olmaz.

Bin fersahtan duyarım kimle .gülü tü ünü,
Alnından öz karde im öpse ben irkilirim.
De il yalnız ardına kimlerin dü tü ünü,
Kimlerin rü'yâsma girdi ini bilirim.

Gözlerimi gün gibi kama tıran yüzünü
Daha candan görürüm senden uzaklaınca.
Sarırsın dönü te görünce öksüzünü:
Bir gelinlik kız olur a kım senin yaınca.

Elimi be yerinden da ladı be parma ın,
Ba rımda da yanmadık bir yer bırakmadan git.
Bir yarım göçtü ünü, çöktü ünü bir da ın
Görmemek istiyorsan ardına bakmadan git!

SUYUN ÜSTÜNDE MISRALAR

Dün gece parçaladı bir aslan kafesini,
Bir gönül sonsuz ufka yol aldı kartal gibi.
Fırtınanı! Ba ucunda duyunca nefesini
Otuz yıllık bir a aç e ildi bir dal gibi.

Tatmak için enginin i'rini dalgalarla
Kalbimiz gö sümüzden ayn bir eydi yarda.
ki ta heykel oldu vücudumuz kenarda,
Ruhumuz enginlere açıldı sandal gibi.

Sonsuzlu un sırrına ererek biz denizde
Sonsuzlu u ya atmak istedik sevgimizde
Saçımız a armadan toprak olunca biz de
Gezecek maceramız dillerde masal gibi.

GAZEL

Nifoad Sami Banarlı'ya

Hazân ersin de bülbül duymasın gül görmesin
canlar

Açılmı gonca kalsın gül en i hatırda cananlar

Gönüller dü mesin fikriyle hüzn âbâd ı sermâyâ
Gezer meclis be meclis sünbülistanlar gülistanlar

Olur çe m î gazâlân îeyl i bî mehtâba âvîze
Verir bir serv i siminden ni an serv î hırâmanlar

Süzülsün pây ı Leylâ haymeden vâdîye bir kerre
Kalır mahsûd ı cennet kârban geçmez beyabanlar

Hazân ermek de il Fârûk fasl ı zernherîr olsa
Kapanmaz erhalardır çâk çâk olmu girıbanlar

SEN NERDESİN?

Caddeden sokaklara do ru sesler elendi,
Pencereler kapandı, kapılar sürmelendi.
Bir kömür dumanıyla tütsülendi ak amlar,
Gurbete dü mü lerin ba ına çöktü damlar...
Son yolcunun gömüldü yolda son adımlan,
Bekçi sert bir vuru la kırdı kaldırımlan.
Mezarda ölü gibi yalnız kaldım odamda:
Yanan alnım duvarda, sönen gözlerim camc
Yuvamı çiçekledim, sen bir meleksin diye,

www.cizgiliforum.com
engine1

Yollarım bekledim görüneceksin diye.
Senin için kandiller tuttu tu kendisinden,
Resmine sürme çektim kandillerin isinden.
Saksıda incilendi yapraklar senin için,
Söylendi gelmez diye uzaklar senin için...
Saatler saatleri vurdu çelik sesiyle,
Saatler son gecemin geçti cenazesıyla,
Nihayet ben a larken topra ın yüzü güldü,
Sokaklardan caddeye do ru sesler döküldü

HEYECAN ve SÜKÛN

1

" âir silecek ya ları bir gül demetiyle,
Yüzlerde bir iz kalmayacak mateme dâir;
Bayku ları besler gibi Ankaa'nın etiyle,
Fânilere kurbân edecek ruhunu âir...

... Yalnız bu dü ünçeyle gezen bahçede, ba da,
Yıllarca bu duyguyla a an da ları, kimdi?
Rüzgâr bana, ben rüzgâra hâkimdim o ça da;
Ben goncalarındım, ve gülistan da benimdi!

Bir ça da ki sonsuzlu u ölçerdim adımla;
Hissim dereler, fikrim ufuklar gibi hürdü...
Daldıkça geni göklere kartal kanadımla,
Her saniye, akımdaki dünyâ küçülürdü.

Her gün bir uçu me kedip en yırtıcı ku tan
Bilmezdim ayak basma ı bir gün de cihâna;
Yer, gök bana hayrette sanırdım bu uçu tan;
Ko tukça yoruldum heyecandan heyecana...

II

Kaç manzara geçmi se çocukken gözümüzden
Son ça da da onlar kalıyor bizde, kalırsa;
Üstün buluyor benli im âlemde bu yüzden
Sahildeki durgunlu u engindeki hırsa.

Ben imdi bu varlık denilen Bâ ı irem'de
Vah î bir otum, üpheli bir hâr ı mugaylân;
Ruhum bir açık penceredir sanki ademde,
Seyretmedeyim ben buradan hilhati, hayran.

Her gün yeni bir meyve verir da da a açlar,
Her gün yeni bir gonca açar taze çimende,
Yıldız dolu gözler ve güne dalgalı saçlar
Bulmaz bugün el de direcek kudreti bende...

Esrarını kaybetti hayâlimde eref, an;
Rûhumdaki cevher bir ayar oldu kömürle;
Kalbimde ne can kaldı, ne canan, ne de hicran..
Bitmek dilerim böyle nebatî bir ömürle.

YOLCU

Gölüyordun kayalıklardan inerken bana sen,
Ben ki her gölgenin aksetti i bir gamlı suyum;
Her gün alnında zehirden acı rüzgârlar esen,
Gurbet ak amlarının ba rı yanık yoku uyum

Bir hazan ak amı kırlarda unuttum neyimi,
Hasta kalbimde bütün matem i bir sisli kı ın;
Gece, yollarda bıraktım kırılan de ne imi;
Rehberim yok, beni döndürme yolundan, sarı ın!

Eriyen ruhumu 3701'gun bakı ın doldursun;
Kumlar üstünde deniz ne 'eli kız, yok mu yuvan
Sen ki sahilde gezen kızların en solgunusun,
Uhrevî beldene son yolcu dönerken beni an!

1917

FIRARI

Sana çirkin dediler, dü manı oldum güzelin;
Sana kâfir dediler, di biledim Hakka bile.
Topladm saçtı ı altınları yüzlerce elin,
Kahbeîendin de garaz ba ladım ahlâka bile.

Sana çirkin demedim ben, sana kâfir demedim
Bence dînin gibi küfrün de mukaddesti senin.
Ya adın be sene gönlümde, misafir demedim
Bu firar aklına nerden, ne zaman esti senin?

Zülfünün yay gibi kuvvetli çelik tellerine
Takılan gönlüm asırlarca pe inden gidecek,
Sen bir âhû gibi da dan da a kaçsan da yine
Seni a kım canavarlar gibi tâkîb edecek!

1925

SENDEN DÖNÜ

Bir zaman lâle de sendin bize, peymâne de sen,
Ba da ırmaktın akan, bahçede rüzgârdın esen.

Göl sanırdık ne zaman dalsak elâ gözlerine,
Seyrederdik seni günlerce gülistan yerine.

Saçlarındaydı bütün tılsımı binbir gecenin,
.Seher alnında, afaklar gülü ündeydi senin.

Aramazdık gece mehtabı yüzün parlarken,
Bir uzak yıldıza benzerdi güne sen varken.

Ezelî i'rini yazdıkça tabîatte bahar,
Dü ünürdük ki tabîatte olan, sende de var!

Ve bilirdik ki tabiat, süzerek cevherini,
Toplamı sende açık, gizli güzelliklerini.

Daha kuvvetli görürdük seni hilkatten de,
Onda kaybetti imiz sırrı arardık sende...

O zaman sende bulurken biz ömür menbainı,
Ansızın sardı adem rengi o cennet ba ını.

Her geçen yıl, o güzellikleri senden çalarak,
Serpiyor yerlere bir gül gibi yaprak yaprak...

Seni has bahçeler üstünde görürken daha dün,
Bizi hayran ediyor saksıda bir gonca bu gün!

ehriyâr olsa da yalnız gidiyor kabre giden:
Dönüyor gözlerimiz âleme, sensiz, yenedine

www.cizgiliform.com
engine1

HAS BAHÇE

I

Son goncalar döküldü. Sakın gelme bahçene.
Kalbinde mevsimin gamı yer tutmasın derim.
Yaprakların süründü ü atlas feracene
Nisan gelince ruhumu ben yaymak isterim.

Kalbinde bahçenin gamı yer tutmasın, bırak;
Ruhunda dört fasıl sürüyor bir bahar, ısın;
Sen bir güne le çerçevenmi kadar sıcak,
JGün yüzlü, sırma saçlı ve zümrüt bakı lısın!

Kutbun zehirli rüzgârı vermez keder sana;
Ruhunda dalga dalga alevler yeter sana...
Ben kendi son baharımı kendim çiçeklerim

Kar ımda puslu gökyüzü bir göl kadar ye il
Baktıkça gözlerim dolar, ufku derinle ir;
Bir do mayan güne gibi cânânı beklerim.

II

Yoldan sürüyle geçti bu semtin çobanlan;
Sordum, yazık ki, hiçbiri ismin ne bilmiyor
Bahçende munis olsa da hulyâ zamanları
Sensiz geçen hayâta ya anmı denilmiyor.

Her kaafiyem kesildi canımdan kopan bir âh
Her mısraını gamınla gerilmi birer sinir;
Ruhun bu ıstırabımı duymaz mı bir sabah?
Ruhun ki içlidir, bir ufak sözden incinir.

Gurbette her günüm bir adımdır zevalime;
Elbet yakında bir yer açarsın hayâlime;
Hem iredir seninle, dij^orlar ki, merhamet.

Fı kırmak istiyor bile imden benim bu kan
Birgün, guruba kar ı göçüp gitti im zaman
Yakla biraz mezarıma, at sen de bir demet

m

Sen ba ka ömre ba ladı ın gün hayâtını,

Ben ta basıp da ba rıma, bir gün döner dedim;
Son goncamın döküldü ü gün hatıratımı
Nerkisle, yaseminle, menek eyle süsledim.

Postundan ayrı, köyden uzak, hasta bir çoban;
Bir da ba ında, sanki da ılmı bütün sürüm;
Her gün yarım ba a rılarından ve sıtmadan
Yansam da akseder mi bu dilsiz tahassürüm?

Kalbimde son firakın oyuklar bıraktı ı,
Son ya ların döküldü ü, son zehrin aktı ı
Bir günde, artık u ra ır oldum canımla ben.
ömrümde tek eref bana a kından öldü üm;
Kalmaz Yanık Kerem gibi ruhumda bir dü üm
Târihe â ık ismimi yazsam kanımla ben.

1920

MELEKÜ'L MEVT

Hangi ceylân seni kesmi de çocukken memeden,
Hangi kaplan sana süt vermi öz annen yerine?
Uç yüz evlik köyü takmı saçının tellerine,
Sürüyorsun bu mezarlıkta için titremeden.

Seyre çık, sevdi im, ak amları kurbanlarını;
Yarıyor kalbini herkes sana göstermek için.
Ah, o ta kalbine bir gün heyecan vermek için
Yedi köy halkı sebil etti bu yıl kanlarını.

Bir çiçek rikkati sinmi de ipekten tenine,
Sonra gö sünde çelikten mi dövülmü bu yürek?
Sen köyün derdine bîgâne ya arken, gülerek,
Gömüyor can veren evlâdını yüzlerce nine.

Bir ölüm meltemi hâlinde eserken nefesin,
Ömrü bir dal gibi â ıklarının, sallanıyor;
htiyarlar yanıyor, körpe çocuklar yanıyor;
Sen köyün sıtmalı ba rında cehennem mi, nesin?

Hangi ceylân seni kesmi de çocukken memeden,
Hangi kaplan sana süt vermi öz annen yerine?
Üç yüz evlik köyü takımı saçının tellerine,
Sürüyorsun bu mezarlıkta için titremeden.

1923

NME

Bir gün,
Uzak bir yolculuktan sonra, nefes nefese,
Kalbimin çarpı ını sofranda sayaca ım.
Ömrümü vermek için a zından çıkan sese
Kapım sol elimle aralıklıyaca ım...

Yabancı bir fısıltı söyleyecek adını,
Tanıdı ım bir gülü kıvrılacak içerde.
Vurur vurmaz duvara kapının kanadını
Kar ımda ürperecek halı, sedir ve perde.

SERDENGEÇTÎLER

Eri ir fethe fedaîsi olan dâvalar;
Bir zafer destanı sa lar iki serdengeçti.
Nice Fâtih'le Yavuz, taht ı revanlarla de il,
Kahramanlarla gelip tâk ı zaferden geçti.

Korkma!

Sana ne dil uzatır, ne de el kaldırım,
Gözümü kan bürümü diye benden çekinme
Nasıl birden dü erse bir a aca yıldırım
Beni ba tan a a ı çarpar o lâhza inme.

Sakın kalkma kö enden, ısıttı ın yerde dur.
Yine öpsün o dudak... Sarsın o kol belini!
E i inde canımla ödüyorsam ne olur
Bir kadına inanmı olmanın bedelini?...

POSTACI

Duymamı , belli, hayâtında bir e hasretini;
Ya amı ta gibi, toprak gibi, mahrum acıdan.
Ne bilir bir kâ ıdın canlara can kattı nı?
Ba ımız dertte u her gün geciken postacıdan!

www.cizgiliforum.com
engine1

H Ü S N Ü A K

Ba ım, ki fırtınalardan bu anda kurtuldu,
Senin dizinde nihayet biraz sükûn buldu...
Dalınca alınımı kat kat geni leten siteme,
"Neden bu vakte kadar bekledin, zavallı?" deme;
ikâyet etme, sakın bo geçen zamanından.
Geçen zamanla ne eksildi hüsn ü ânından,
Geçen zamanla ne kaybetti ruhumun güne i?
Muhabbetim de, cemâlin de lâyemûtun e i...
Gelince hüsn ile a k, ansızın, nazar nazara

Bir ân içinde döner kar ılıklı aynalara.
Zaman, mesafe bu sonsuz hayâl önünde nedir?
Ne hükmü var ki, bütün kaybımız be on senedir!
Dehâlar ölse de mısralar ihtiyarlamaz;
Güzelli in de senin böyle tazedir kı , yaz;
Nasıl duvarda de i meksizin durursa resim,
Nasıl güzelse Bo az her saatte, her mevsim...
Diler be ikte görünsün, diler mezara yakın,
Yanan gönüllere ilhamı bir gelir a kın.

Büyür çınar gibi zahmetle anlı sevdalar;
Bahara geç kavu ur, sevgilim, büyük da lar!

1941

KARACAAHMET

kimiz tek katlı bir arabayla
Karacaahmet'den, ak am, yol aldık.
Batan bir güne le, do an bir ayla
Tükenmez servilik, bitmez mezarlık

Karacaahmed'in ıssızdır yolu,
Ve içi tabut kadar serindir.
Ta ların bo lu a açılan kolu
Sevmeye kanmadan ölenlerindir.

Karacaahmet'de güne geç do ar,
Ve iner geceler ak amdan erken,
Ta ma yaslanıp dinlenenler var,
Sindiler görünce bizi geçerken.

Bizimle oradan geçti bir rüzgâr,
Ürperdi bir alın gibi her kabir,
O burma sütunlar, o ta kavuklar
Dü tükleri yerden do ruldu bir bir...

Eliyle her mezar iki serviye
terek iki dal gibi bir yana,
Sevgilim, gördüm ki iyiden iyi
Ardınca hasretle baktılar sana!

Bu bakı bir gönül sırrından ince.
Sandım, bu bakı ta biraz ben varım:
Bir mermer altına kalbim girince
Ben de sen geçerken böyle bakarımı.

Son zevke eren kim bu yeryüzünde?
Kim var ki hayâta kar ı ah etmez?
Sayısız güzellik do ar da günde
Birini sevmeye bir ömür yetmez!

Hayâtın i'rine gönlüm kanmadan
Karacaahmed'e göçerse yerim,
Benden bir an bile fazla ya ayan
Herkese di biler, ölüm dilerim!

BA BOZUMU

Hummalı bir sükûn inmi sahile,
Dalgalar çırpır, sö ütler dalar.
Rakseden suların mûsikîsiyle
Kayalar dinlenir guruba kadar...

Kuytu ormanları, tenhâ ba ları
Geziyor mevsimin yorgun rüzgârı.
nce dallar kırık, yapraklar sarı,
Geçmi bu yoldan da, belli, sonbahar.

Duyulur bir ayak sesi gizlice
Hâlî bahçelerden rüzgâr esince:
Geçen bir yolcu mu, yoksa her gece
Yollarda beklenen bir kadın mı var?

1917

GENÇLİK

Anlattı erenler: Bir bahar de il,
Âlıkın ömründe bin bahar varmı .
Hicranla a aran bu saçlar de il,
Sevgisiz kalan kalb ihtiyarlatmı ...

Sorardım sırrını hiç dü ünmeden:
"Bu fânî gönlümün sevinci neden?"
Beni günden güne me er genç eden
Dâima de i en mâcerâlarımı !

Gönlümde kovalar eskiden beri
Sarı ın kumralı, kumral esmeri.
Dolmadan bo almaz birinin yeri.
Gönlümde, anladım, her dem baharmı .

1919

O LUMA

Biliyorsun ki, o lum, ortada ne sen varsın,
Ne seni yeryüzüne getirecek bir anne:
Bir gün cihâna gelmen mukadderse, anlarsın,
Bu geli ten gözümü, göynümü yıldırın ne?

Her gün saban baında topladı in kederler
Seni yorgun çıkarır sabahın altısına
Çalı kan ellerine bakanlar kirli derler,
Leke derler alnında güne karaltısına.

www.cizgiliform.com
engine1

ince belin bükülmez zamanın dizlerinde,
Öpülen eteklere aya nını silersin.
Yoksullu un yüzerek sonsuz denizlerinde
Gördü ün her kıt'aya açıktan di bilersin.

Aya ndan çarıklar dökülür parça parça,
Gözya lann çürütür gömle inin kolunu.
Bir lokmanın ardında dola ır haftalarca,
Sürgün gibi gezersin kendi Anadolu'nu!

Fazilet arkada nın, hakikat yolda nla
Seyredersin yabancı bir ufkun baharını,
Bulutlan deîsen de yükselen dik ba nla
Sonunda bir di iye maledersin varım.

Ak amlan bir camın önünde, seni de il,
Elindeki çıkını gözetliyen karındır.
Hakkın önünde e il, zulmün önünde e il!
Taçlar bile cihanda e ilen baslanndır...

Derdim, omuzlarına yük olmasın bu varlık,
Derdim, o lum ne Haktan, ne kuldan bir ey
' umsun.

Nasip olmaz kimseye bu kadar bahtiyarlık
Ki sen benim do mamı , do mayacak o lumsun!

GÖNÜL MÜLKÜ

1

Evler yıkılır, köyler olur hâk ile yeksan;
Vîran yeri, birkaç yıla varmaz, onarırlar.
Yalnız u gönül mülkü harâb olmaya görsün
Tâmîre yeti mez onu dünyâda asırlar,

SON BEKLEDİM

Ufkumda bulutlar kümelerken kara bahtım,
Ben her gönül ufkunda do an mavi sabahtım.
Devran bana taslarla zehir sundu da birden
Ben herkese bir ne 'e yarattım o zehirden.
Bir köprü kurup, zulmetin ardında, seherle,
Bildim gülüp e lenmeyi ömrümce kederle.
Alnımdaki her çizgi beyaz bir gece saklar,
Bir ba ka afaktır saçımın gördü ü aklar.
Farkım ne, emel kayna ı bir körpe çocuktan,

Mademki henüz gelmedi son yolcum ufuktan?
Omrümce neden yılları zincir gibi çektim,
Mademki bir a k u runa can vermiyecektim?
Bir müjde ta ır hergün uzaktan bana rüzgâr;
Elbet gelecek, gelmedi, bir bekledi im var!

Son bekledi im gelmeden, ölsem de yüzünde,
Devran bulacak yâr ile a yarî hüznünde.
smim gezecek pembe dudaklarda elemle,
Gözler dolacak bir çocuk ölmü gibi nemle.
Bir günde do up can veren altın kelebekler,
Bizden daha genç öldü bu âir diyecekler!

1936

R U B A L E R

RUHUN ÖLÜMÜ

Ya gezen bir ölü, yahu d gömülen bir diriyim;
Mumyadır, canlı da, cansız da, bu kabristanda.
Gömdüler ruhumu yüz bir sene mahkûmu gibi:
Cismim ayrıla da ruhum kalacak zindanda.

YASSIADA

Bilmiyor gülmeyi sâkinlerinin binde biri;
Bir vatan derdi birikmi bir avuçluk karada.
Ku u hicran getirir, dalgası hüsran götürür;
Mavi bir gözde elem katrasıdır Yassıada.

KARINCA K AD ARINCA

Kimi, derya gibi dört ufka uzatmı kolunu;
Kimi, âvâre nehirler gibi akmı yabana...
Varsın, onlar sele versinler elin bahçesini;
Köyümün çe mesi olmak yeter artar da bana!

GENÇ OSMAN

Kaç asır geçti o hicran üzerinden, bilmem;
Kimlerin kahpe felek do radı ekmek kanma?
Bildi im varsa, cihan halkı, o günden bugüne
Yanarız memleketin tı gibi Genç Osman'ına!

www.cizgiliform.com
engine1

ÖLÜMSÜZ

Adı destanlara geçmi her eser sahibine
Niçin a lar ve yanarlar ölümünden sonra?
Ya ıyor, yirmi asır var ki, ba üstünde Me:
Gerilip çarmıha, can verdi i günden sonra!

YILDIRIM VE T MUR

Her gaza, güttü ü dâvadan alır kıymetini;
Rengi dönmez ne kadar ak demi olsak karaya:
Yıldırım, dü tü ü ta zindana devlet götürür;
Ve Timur, sıklet olur girdi i mermer saraya!

GÜÇ

anlı yaprakları târihin açılmı , duruyor;
Canlı bir levha, fakat her yi itin girmesi güç.
Nice destanların ilhamı olan kavmimize,
Ata'dan sonra, bir efsâne be endirmesi güç.

BtZ M K T AB

Kaç bahar, bülbüle hasret, güle hasret ya adık;
Görmedik kaç yaz ufuklarda yarım bir mehtâb.
Bu elem defteri dünyâda kapansın, dilerim...
Dilerim, bir daha mah erde açılsın bu kitâb!

HAYÂLE HASRET

Girdi, yollar gibi, yıllar da nihayet araya;
Sed çeker da tepe, feryada de il, yâda bile
Hasretim uykuya, ruhum, sana hasret kalalı
Gözlerim görmüyor artık seni rü'yâda bile.

SAYILI

Ellerin derdini derd etmedesin kendine sen;
Güç dü er böyle geçen kırk yıla bir ne 'e yılı...
ömrünün zehrini zindanda da zevketmeye bak:
Günler, aylar, seneler nerde?... Nefesler sayılı i

YUSUF'LAR

Gece zindanda Yusuf'lar, sıralanmı , yatıyor;
Yüzlerinden okurum sapsarı rüyalarını:
Kimi sehþada görür kendini, çarmıhta kimi;
Ve ararlar yine zindandaki dünyâlarını!

KILIÇ VE KALEM

Fazla bir ey demiyor kan da, mürekkep de bana;
Ba ladım ruha, cesedden koparıp ba larımı:
Yanarım, ey kalem, u runda ömür verdi ime:
Geri ver, ey kılıç, artık bana mısırâlarımı!

f

LEVENDLER

Ba lıdır can gibij canan gibi rü'yâlarma;
Tanırız Barbaros evlâdı deniz kurtlarını.
Kara toprakta, hazır, diz boyu nîmet varken,
Mavi deryaya çıkarlar bırakıp • yurtlarını.

www.cizgiliform.com
engine1

NE 'E

Ne 'e, gölgen gibi, ardında yürür elpençe;
Ve sürür pembe topuklarla beyaz terli ini.
Seni görmezse gözüm görmez olur ne 'eyi de
Bana göstermesin Allah senin eksikli ini,

MADDE VE KUVVET

Gövdeler, varsa, gönüllerden alır cevherini;
Yürek olmazsa bilekler çekemez hançerini.
Kahramansız ya amak kahrına mahkûmdurlar
Kaybeden zümreler Allah'ını, peygamberini.

ARZ I MUKADDES

Bir ömür gömdük o üç bu'du serâb ellere biz;
ledik çöllere bülbül ve gül efsâneleri.
Tilkiler, dikti imiz ba lara sahip çıktı;
Kargalar topladı hep döktü ümüz taneleri.

SON KİTAB

Kible sarsıldı, gönül Kâ'besi vîrân oldu;
Döndü efsâneye Binbir Gece ma'mûreleri.
Melekü'l mevte nasıl ruhumu teslim ederim?
Daha noksan duruyor mushafımın sûreleri.

SERDENGEÇTİLER

Eri ir fethe fedaîsi olan dâvalar;
Bir zafer destanı sa lar iki serdengeçti.
Nice Fâtih'le Yavuz, taht ı revanlarla de il,
Kahramanlarla gelip tâk ı zaferden geçti.

NÎYÂZ

Bana ilhamını bah et ki, lâhî, bir gün
Seni bulsun sana takdime de er incilerim.
Ben, ne sultanlara âîr, ne de âirlere ah;
Tanrılar Tann'sının âiri olmak dilerim.

POSTACI

Duymamı , belli, hayâtında bir e hasretini;
Ya amı ta gibi, toprak gibi, mahrum acıdan.
Ne bilir bir kâ ıdın canlara can kattı ını?
Ba ımız dertte u her gün geciken postacıdan!

SONSUZ RÜ'YÂ

Ezelî varlı a candan vurulan â ıklar,
Ses alır tâ ötesinden ebedî dünyânın.
Yerin altında devam etmesidir bence ölüm,
Yerin üstünde görüp geçti imiz rü'yânım.

EY DANTE

Üç yüz altmış beş bölme ler azâb ejderini;
Senenin her günü, bir pençesi olmu kaderin..
Bir cehennem ki, yakar ruhu da, yanmaz alevi:
Böyle bir hâile görmü mü senin aheserin?..

www.cizgiliform.com
engine1

VAN GOGH

Kâinatından eser kalmadı bir zelzelede;
Ey yanarda , ki kesilmezdi ba ından alevin.
O kadar senden uzakla tı ki herkes, her ey,
Milletin yalnız e indir, vatanın yalnız evin.

HÜSRAN

Buldu Mevlâ'sını Leylâ'da zaman imreleri;
Postu devretti ham ervaha göçen â ıklar.
Bizi gerçekten usandırdı yalan dünyâda,
Yarı Allahsız olanlar, yarı Allahlıklar.

EFKAT

Adem evlâdı bo arken baba bir karde ini,
Basıyor ba rına hemcinsini mü fik canavar,
Be erin zıddına, hayvan soyu insanla ıyor:
Yi itin efkati yok, lâkin itin efkati var.

KORKUNÇ

Sesin en korkakı, sessizliğin en korkulusu,
Cüceler korkuyu devlerle beraber heceler.
ki ejder gibi tâkîbe koar birbirini
Maherin maheri günlerle kıyamet geceler.

BEZM Î CEM

Âlemin döndü harabatı harâb âbâda;
O felek zâde cihan, imdi felâket zededir.
Bâde yok; pîr i mugan, mugbeçe, mutrib, yok,
yok!
Cem, zamanında, bu meyhaneyi terketmededir.

TOHUMLAR

Toprak altında yatan canlı tohumlar tanırız;
Nabzı sessizce atar, gö sü nefessizce solur.
Fı kırır hepsi, bahar co tu, sular ça ladı mı;
te, kurt tohmu, koyun tohmu, o gün belli olur.
olur.

EFKÂR

imdiden çöktü garib gönlüme hicran acısı:
Geçecek senden uzaklarda Bo az'sız bir yaz
Gam de il, âire canan bulunur her yerde;
Gam odur, her iki dünyâda bulunmaz u Bo az

DAVET

Gün do ar. Sohbetimiz yalnız ölümdür adada
Gün batar. Uykuda rü'yâmız ölümdür yalnız
Dersiniz, böyle cehennem mi olur dünyâda?
Çok de il, bir gecelik bizde misafir kaimiz!

Bir ba rı yanık tekneden Allah'ı gören Nûh,
Dünyâ gamı tufan kesilip gelse, ba e mez.
Destanlara destan katan efsunlu silâhlar,
Mazluma ni an aldı mı, bir mısraa de mez.

GÖNÜL MÜLKÜ

1

Evler yıkılır, köyler olur hâk ile yeksan;
Viran yeri, birkaç yıla varmaz, onarılır.
Yalnız u gönül mülkü harâb olmaya görsün
Tamire yeti mez onu dünyâda asırlar,

B R GONCA GÖRÜNCE

Has bahçe olur da ba ı bir gonca görünce
Zindan kesilir sultanı olmazsa saraylar.
Görmezlere bir manzara israfı bu, Rabbim
Beyhude güne ler do uyor, nafile aylar.

BEKLEYEN

Her gün seni seyretmedeyim cân ü gönülden*
Tellerle dü üncemde, duvaklarla dü ümde..
Bir dul kadın arkamda bıraktımdı giderken;
Bir yosma gelin var, beni bekler dönü ümde.

YALNIZ O

Sardı kaatil gece dünyâyı siyah bir kefene;
Bir emel yıldızı göz kırptıyor ancak aradan.
Merdi, nâmerdi, cüzamlar gibi terk etti bizi
Bizi yalnız bırakıp gitmedi yalnız Yaradan.

ANA D L

Hangi sözlerle ninem gönlünü açmı sa bana,
Ben o sözlerle gönül vermedeyim sevgilime.
Sözlerim ninni kadar duygulu olmak yara ır,
Ba lıdır çünkü dilim gönlüme, gönlüm dilime.